

การสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญาพันธ์
ของ
เสาวภา วนิชาชีวะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๑๓.๑

๓๑๑๖๖

๕.๕

การสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

เสาวภา วนิชาชีวะ

๖๖ ส.ย. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เสาวภา วนิชาชีวะ. (2547). การสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
และสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
กรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนกิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน ซึ่ง
ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
ชลบุรี , วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน
เป็นนักศึกษาชาย 140 คน นักศึกษาหญิง 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินความสามารถ
กิจกรรมเข้าจังหวะ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละ
รายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ($r = .616 - .989$)
2. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละ
รายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ($r = .529 - .895$)
3. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยการทดสอบซ้ำ ($r = .909 - .993$)
4. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นทั้งฉบับ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยใช้คะแนนผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ ($r = .962 , .866$)

5. เกณฑ์ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมากอยู่ที่คะแนนที่ 66 ขึ้นไป ระดับสูงอยู่ระหว่างคะแนนที่ 56 – 65 ระดับปานกลาง อยู่ระหว่างคะแนนที่ 45 – 55 ระดับต่ำอยู่ระหว่างคะแนนที่ 44 - 35 ระดับต่ำมาก อยู่ระหว่างคะแนนที่ 34 ลงมา

6. เกณฑ์ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวม สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก อยู่ที่คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง อยู่ระหว่างคะแนนที่ 56 – 66 ระดับปานกลาง อยู่ระหว่างคะแนนที่ 45 – 55 ระดับต่ำ อยู่ระหว่างคะแนนที่ 34 – 46 ระดับต่ำมาก อยู่ระหว่างคะแนนที่ 33 ลงมา

THE CONSTRUCTION OF PERFORMANCE EVALUATION FORM IN
RHYTHMIC ACTIVITY FOR THE PHYSICAL EDUCATION COLLEGE
STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
SAOWAPHA WANICHACHEEWA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

February 2004

Saowapha Wanichacheewa. (2004). *The Construction Of Performance Evaluation Form in Rhythmic Activity for Physical Education College Students*. Master thesis (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc.Prof.Phanit Billamas, Assoc.Prof. Tawate Piriypoen.

The purpose of this research was to construct the rating scales and norms of the fundamental movement skills in rhythmic activity for the Physical Education students. After constructed the rating scales, the subjects of 30 male and 30 Female from Bangkok Physical Education College who had already studied rhythmic activity. Two hundred students from Chonburi Physical Education College, Suphanburi Physical Education College, Angthong Physical Education; 140 Male and 60 Female who had already studied rhythmic activity, were used to construct the norms; consisting of 5 fundamental movement skills.

The results were as follows :

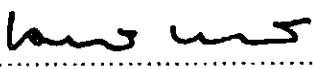
1. The objectivity of the rating scales indicated a satisfactory degree to high level significance level .05 for male ($r=.616 - .989$).
2. The objectivity of the rating scales indicated a satisfactory degree to high level significance level .05 for female ($r=.529 - .895$).
3. The reliability of the rating scales indicated a high level for test - retest at the significance level .05 for both male and Female ($r=.909 - .993$).
4. The construct validity of the rating scales indicated a high level at the significance level .05 for both male and female ($r=.962 , .866$) which were evaluated by subjective rating.
5. The norm; T-score, of the rating scales of Physical Education male students were very high; more than 66, the high T-score were between 56-65, the average T-score were between 45-55 , the low T-score were between 44-35 and very low T-score less than 34.
6. The norm; T-score, of the rating scales of Physical Education female students were very high ; more than 67 , the high T-score were between 56-66, the average T-score were between 45-55, the low T-score were between 34-46 and very low T-score less than 33.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

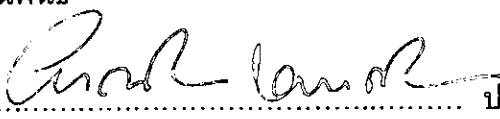
การสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

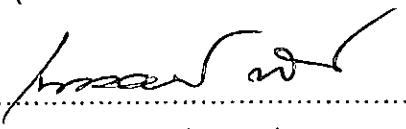
ของ
นางเสาวภา วนิชาชีวะ

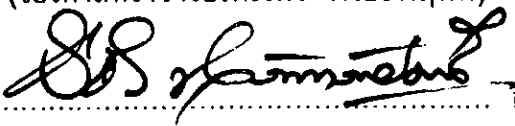
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

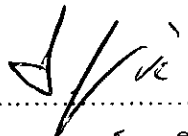

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ์ หะวานนท์)
วันที่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไข ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้าง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ขวัญใจ ตันสุวรรณ อาจารย์สุมาลี เพชรศิริ อาจารย์สุรีย์พร ภูศรี และอาจารย์สมเจตน์ สุขดี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ตลอดจนอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ผู้ช่วยผู้วิจัย และ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง สุพรรณบุรี ชลบุรี และกรุงเทพฯ ที่กรุณา ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณอาจารย์สำราญ การิษิตและ อาจารย์วิวัชรินทร์ ระฤกชาติ ที่ช่วยอนุเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบแต่ผู้มีพระคุณ บิดา มารดา สามี บุตรและธิดา ผู้คอยให้กำลังใจผู้วิจัยมาตลอด จึงทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี

เสาวภา วนิชาชีวะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมเข้าจังหวะ	5
ความรู้และความสำคัญของแบบทดสอบ	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
งานวิจัยในต่างประเทศ	27
งานวิจัยในประเทศ	30
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การจัดกระทำกับข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล.....	37
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	50
วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	52
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	72
ภาคผนวก ค	83
ประวัติย่อผู้วิจัย	85

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการ และรวม ทุกรายการของนักศึกษาชาย จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 (N=30)	39
2	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวม ทุกรายการของนักศึกษาหญิง จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 (N=30)	39
3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวม ทุกรายการจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (N=30)	40
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ รวมทุกรายการครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้คะแนน โดยอิสระ (N=30)	41
5	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ สำหรับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=200)	41
6	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น สำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	42
7	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น สำหรับ นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	43
8	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	44
9	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	45
10	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินรำพื้นเมืองของไทย สำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	45
11	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินรำพื้นเมืองของไทย สำหรับ นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	46

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ สำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	47
13	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ สำหรับ นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	47
14	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรี สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	48
15	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรี สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	48
16	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวม สำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=140)	49
17	เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวม สำหรับ นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=60)	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพของโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การสื่อสารด้านต่าง ๆ ทำได้อย่างไร้ขีดจำกัด หลักสูตรและการจัดการสอนจะต้องเตรียมคนเพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลการศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เหมาะสมตามไปด้วย โดยเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและค้นคว้าโดยปลูกฝังให้รู้จักแนวทางการทำงานของตนเอง (Self - directed) เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนตลอดจนสังคมกลุ่มใหญ่ สถานการณ์การเรียนต้องอยู่บนพื้นฐานที่เป็นชีวิตจริงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงของสังคม การวัดและประเมินผลการศึกษาจึงเป็นการประเมินที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นความเจริญก้าวหน้าของนักเรียนและให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่เน้นการวัดและประเมินผลทางการศึกษาทางอ้อม เช่น วัดผลด้วยข้อสอบอย่างเดียว หรือใช้สถานการณ์ในการสอบเป็นสถานการณ์ที่สมมติเป็นส่วนใหญ่ การวัดจึงไม่ครอบคลุมไม่สามารถประเมินความสามารถที่แท้จริงได้ และรับประกันไม่ได้ว่าผู้ที่ได้รับการประเมินเป็นผู้มีความสามารถ (แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. 2545 : 1)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึงการตัดสินหรือลงความเห็นใดๆ จากผลของการวัด วิเคราะห์ผลที่วัดได้หลักฐานอื่นๆ ประกอบการลงความเห็น หรือการประเมินผล คือ กระบวนการประเมินค่าขั้นสุดท้ายว่า วัดดูประสงค์ของการศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ทั้งนี้โดยการพิจารณาผลที่ได้จากผลของการวัดและส่วนประกอบอื่นเพื่อการประเมินค่าที่เหมาะสม การประเมินผลมีหลายแนวคิดตามแต่จะนำไปใช้ในทางใด สำหรับแนวคิดทางการศึกษาแล้ว การประเมินผลการศึกษาอาจให้คำจำกัดความได้ว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบอย่างมีระบบว่า นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเพียงใด (เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2526 : 13 - 14) จากคำจำกัดความดังกล่าว จะมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ กระบวนการตรวจสอบอย่างมีระบบ ซึ่งก็หมายถึง การวัดวัดดูประสงค์ของการศึกษา ซึ่งเป็นเสมือนเกณฑ์หรือคุณค่าที่นำมาใช้ตัดสินสามารถสรุปเป็นสมการดังนี้คือ การประเมินผลเท่ากับคุณลักษณะเชิงปริมาณที่วัดได้หรือคุณลักษณะเชิงคุณภาพที่วัดได้บวกเกณฑ์หรือคุณค่าที่ใช้ตัดสิน ดังนั้นการประเมินผลจึงเป็นการนำผลของการวัดแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์จึงลงความเห็นและตัดสินได้ การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เพราะการวัดเป็นการวัดเพื่อการประเมินค่าว่าดี เลว เก่ง อ่อน เพียงใด สิ่งใดบ้างที่ต้องแก้ไขปรับปรุงพัฒนา ถ้าเป็นผลของการเรียนรู้ ก็จะต้องเทียบกับวัตถุประสงค์ว่า การเรียนรู้นั้นบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด สอนซ่อมเสริมหรือเรียนซ้ำผ่าน ไม่ผ่าน เลื่อนชั้น ไม่เลื่อนชั้น การวัดผลจึงเป็นไปเพื่อการประเมินผล

วิชากิจกรรมเข้าจังหวะเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีการประเมินผลยากแก่การวัด และจากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า โดยทั่วไปผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะจะวัดหรือประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยวิธีการสังเกตด้วยตนเอง ขาดหลักเกณฑ์และรูปแบบในการตัดสินผลการเรียน การสอนที่เป็นมาตรฐานผู้วิจัยเห็นจุดนี้เป็นจุดบกพร่องและเป็นความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่สามารถที่จะวัดและประเมินหรือชี้ให้ผู้เรียนได้พบกับความสำเร็จจากความสามารถที่แท้จริงได้อย่างถูกต้อง จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปริญญาโท เรื่องแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาของสุมาลี เพชรศิริ (2527 : บทคัดย่อ) และการสร้างแบบประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของประไพ จริตเอก (2538 : 49) ซึ่งก็ได้ทำการศึกษาวิจัยมาหลายปีแล้วแต่ยังมีข้อแตกต่างจากราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 ที่ระบุว่าให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 13)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาค้นคว้า วิธีการวัด และประเมินผลวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ โดยศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความสามารถของผู้เรียน และเพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานที่ 7 ที่ระบุว่า รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ การรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบหมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุม สาเหตุ ปัจจัย และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2542 : 19)

การติดตามผลการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายเป็นหัวใจของการสร้างความเจริญงอกงามให้แก่วิชาชีพและสร้างคุณค่าอย่างมหาศาลต่อการศึกษาครูต้องรับผิดชอบต่อผลการสอนที่เกิดขึ้น ด้วยการติดตามและปรับปรุงให้เกิดผลทางการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างแท้จริงจากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างแบบประเมินความสามารถ วิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมิน ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย
3. เพื่อสร้างเกณฑ์แบบประเมินวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ได้แบบประเมินและเกณฑ์สำหรับประเมินผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะในวิทยาลัยพลศึกษา และเป็นแนวทางในการวัด และประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะทั้งยังสามารถใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการแบ่งความสามารถของผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2542) ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย 140 คน นักศึกษาหญิง 60 คน

2. ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบประเมินกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

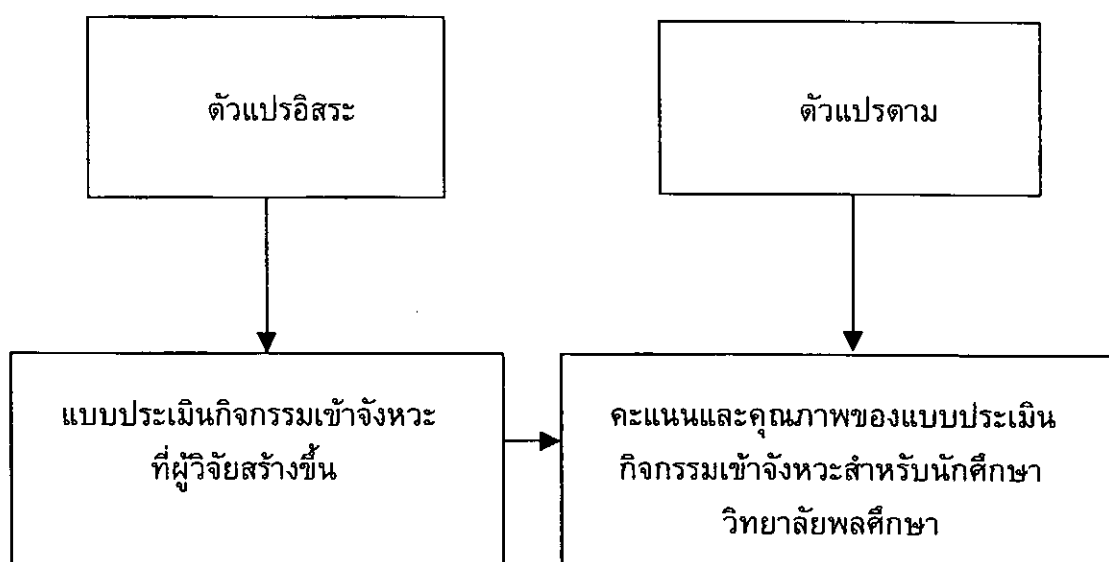
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนและคุณภาพของแบบประเมินกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบประเมิน หมายถึง เครื่องมือที่นำมาใช้วัดความสามารถของผู้เรียน ให้แสดงผลหรือพฤติกรรมออกมาตามจุดประสงค์ในการเรียนการสอน ที่กำหนดไว้
2. การสร้างแบบประเมิน หมายถึง การกำหนดเครื่องมือ หรือมาตรการที่ใช้ ในการวัดความสามารถของผู้เรียน ให้แสดงผลหรือพฤติกรรมออกมาตามจุดประสงค์ในการเรียนการสอนที่กำหนดไว้
3. กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายที่สัมพันธ์กับจังหวะดนตรี เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายได้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 1.1 ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 1.2 ความสำคัญของกิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 1.3 ประเภทของกิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 1.4 ประโยชน์ของกิจกรรมเข้าจังหวะ
 - 1.5 ขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะ
2. ความรู้และความสำคัญของแบบทดสอบ
 - 2.1 การประเมินผลการศึกษา
 - 2.2 การสร้างแบบทดสอบทักษะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 คำอธิบายรายวิชา
 - 3.2 แนวคิด
 - 3.3 จุดประสงค์
 - 3.4 เนื้อหา
 - 3.5 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 3.6 งานวิจัยในประเทศ

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมเข้าจังหวะ

ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะ

มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้หลายท่าน ดังนี้

สำเร็จ มณีเนตร (2525 : 3) ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมประเภทต่างๆ ที่ร่างกายและจิตใจตอบสนองต่อดนตรีและจังหวะ ในรูปของการเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวเบื้องต้นจะใช้เป็นเครื่องมือในการสำรวจและค้นหาเพื่อศึกษาการเคลื่อนไหว และพัฒนาทักษะทางกลไกให้สามารถเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะและดนตรีจนสามารถเต้นรำแบบต่างๆ ได้

เกรียงศักดิ์ เพชรานนท์ (2530 : 1) ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมเพื่อชีวิตและสังคมมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย โดยอาศัยการเคลื่อนไหวการเต้นแบบต่างๆ มาประกอบกันก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเป็น

ศิลปะที่สวายนามอย่างหนึ่ง การเคลื่อนไหวในการเดินแบบต่างๆ นี้หากมีจังหวะ มีเสียงดนตรีมาประกอบ ก็จะเป็นสื่อกลางในการแสดงความสามารถอย่างหนึ่งของมนุษย์ ในการใช้ทักษะทางกลไก (Motor Skill) ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจเบื้องต้นของการเรียนรู้ เป็นการเตรียมตัวเพื่อจะก้าวไปสู่ความพร้อมในด้านต่างๆ

พิชิต ภูติจันทร์ และธงชัย มาตสุพงศ์ (2531 : 1) ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมที่ร่างกายและจิตใจมีปฏิริยาตอบสนองต่อดนตรีและจังหวะ ซึ่งดนตรีและจังหวะที่ใช้ประกอบได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง การเคาะไม้ ฉิ่ง ฉาบ กลอง เป็นต้น

ดวงพร ศิริสมบัติ (2539 : 2) ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่ากิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง การเคลื่อนไหววโยวะของร่างกายในรูปแบบต่างๆ ให้เข้ากับจังหวะ หรือดนตรีที่นำมาประกอบ

สุรียพร ภูศรี (2543 : 2) ให้ความหมายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ร่างกายและจิตใจมีปฏิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรี เสียงเพลง หรือจังหวะต่างๆ ให้เข้ากับอัตราความช้า หรือความเร็วของตัวโน้ตในรูปแบบต่างๆ กัน

จากความหมายเหล่านี้พอจะสรุปได้ว่า กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายที่สัมพันธ์กับจังหวะดนตรี เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และใช้เป็นกิจกรรมออกกำลังกายได้ด้วย

ความสำคัญของกิจกรรมเข้าจังหวะ

ในสภาพปัจจุบัน ความเป็นอยู่ของมนุษย์เต็มไปด้วยการต่อสู้ดิ้นรน ควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ กิจกรรมเข้าจังหวะ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรจะได้เรียนรู้ เพราะเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายโดยอาศัยการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อกับระบบประสาท โดยมีจังหวะดนตรีเป็นสื่อ นำ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลได้ระบายออกทางอารมณ์ และความรู้สึก เป็นการผ่อนคลายความเครียด ทั้งร่างกาย และจิตใจได้ดีพร้อมที่จะประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางการแพทย์ได้นำเอากิจกรรมเข้าจังหวะ ไปใช้บำบัดคนไข้ที่พิกพื้น และผู้ป่วยโรคจิตบางประเภท ควบคู่ไปกับการรักษาด้วยยา เรียกว่า จิตบำบัด (Phychological Therapy) ทางด้านพลศึกษา ได้จัดกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ในหลักสูตรพลศึกษา และนันทนาการซึ่งจะนำไปสู่ความพร้อมในการฝึกทักษะกีฬาได้ดี นอกจากนี้วิชากิจกรรมเข้าจังหวะยังนำไปสอนสอดแทรกในวิชาคณิตศาสตร์ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา การดนตรี และวิชาอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ซึ่งกิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าหลายๆ ด้าน ดังนี้

1. คุณค่าทางร่างกาย กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความว่องไว ความทนทาน การทรงตัว การทำงานของกล้ามเนื้อและระบบประสาทประสานสัมพันธ์กัน ทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพดี ทรวดทรงสวยงาม

2. คุณค่าทางจิตใจ (อารมณ์) กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่สร้างความพึงพอใจให้มีความสุขสนาน ร่าเริง ร่างกายได้เคลื่อนไหวกับจังหวะดนตรีในรูปแบบใดก็ตามสามารถผ่อนคลายความตึงเครียดทางจิตใจ และอารมณ์ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ความสุขอยู่ที่ความพึงพอใจ”

3. คุณค่าทางสังคม กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือร่วมใจ สร้างความสามัคคี มีความรับผิดชอบในการประกอบกิจกรรมร่วมกันให้สำเร็จ เช่น การเต้นรำเป็นคู่ เป็นกลุ่ม รู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และการเข้าสังคม

4. คุณค่าทางวัฒนธรรม การเต้นรำพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองนับเป็นศิลปะที่แสดงออกถึงการสืบทอดทางวัฒนธรรมของชนชาติหนึ่งๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลทางภูมิศาสตร์ และสภาพแวดล้อม ตลอดจนอุปนิสัยใจคอ ซึ่งทำให้การเต้นรำพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองแตกต่างกันไป

กิจกรรมเข้าจังหวะนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่ จอห์น ลอค (John Locke) กล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะพัฒนาพฤติกรรม และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เด็กมากไปกว่าการเต้นรำเลย” สตรีย์พร ภูศรี (2543 : 1) เพราะเมื่อได้ฝึกแล้วนอกจากทำให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพดี สุขภาพจิตดี ทำให้เป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป

จะเห็นได้ว่า เมื่อผู้เรียนได้ศึกษากิจกรรมเข้าจังหวะอย่างถ่องแท้แล้ว ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาเป็นหลักการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน ส่งผลให้ครอบครัวและสังคมได้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ประเภทของกิจกรรมเข้าจังหวะ

1. การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) เป็นการเต้นรำประจำท้องถิ่นของประเทศนั้นๆ เป็นการเล่นที่ไม่ยาก มีการพัฒนาท่าเต้นเพื่อความสนุกสนาน เพื่องานพิธีในโอกาสต่างๆ เช่น หลังการเก็บเกี่ยวข้าว ขณะปลูกพืช งานอาชีพต่างๆ การเต้นรำพื้นเมืองมีหลายแบบ เพราะได้มาจากหลายประเทศหรือหลายๆท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ (International Folk Dance)

2. การเต้นแบบจัตุรัส (Square Dance) เป็นการเต้นรำในรูปแบบของสี่เหลี่ยมจัตุรัสโดยมีคู่หัว และคู่ท้าย รูปแบบการเต้นมี 2 แบบคือ แบบร้องบอกด้วยคำพูด (Patter Call) โดยผู้เต้นจะต้องเต้นตามคำบอกของคนสั่งว่าจะให้เต้นอย่างไร และแบบร้องบอกเป็นเพลง (Singing Call) ซึ่งผู้เต้นจะต้องทำตามเพลงที่ร้องบอกให้ทำ

3. การเต้นแบบสมัยใหม่ (Modern Dance) เป็นการเต้นที่ทันสมัยโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายแสดงออกซึ่งความรู้สึก (Feeling) ความนึกคิด (Idea) อารมณ์ (Emotion) สภาพทางอารมณ์ (Mood) หรือสภาพทางเหตุการณ์ (Situation) ขึ้นอยู่กับผู้สร้างบทละครจะออกมาในรูปแบบใด

4. การลีลาศ (Social Dance) หรือเรียกอีกอย่างว่า การเต้นรำเป็นการเคลื่อนไหวหรือรำร่าท่าทางส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทุกส่วนของร่างกายให้เข้ากับจังหวะ เป็นศิลปะสากลที่ทั่วโลกนิยม และยอมรับเข้าสู่สังคมทุกวงการ

ประโยชน์ของกิจกรรมเข้าจังหวะ

พิชิต ภูติจันทร์ และธงชัย มาศสุพงษ์ (2531 : 1) ได้รวบรวมถึงประโยชน์ของกิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินใจ
2. ช่วยให้มีบุคลิกภาพในด้านการเคลื่อนไหวสวยงามสง่าขึ้น
3. ช่วยให้เป็นคนที่กล้าแสดงออกในทางที่ดีงาม
4. ช่วยให้มีสัมพันธไมตรีกว้างขวางมากขึ้น
5. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
6. ช่วยในการบำบัดผู้ป่วยโรคจิตบางประเภท
7. ช่วยจรรโลงวัฒนธรรมในทางที่ดีงามมิให้เสื่อมสูญ
8. ช่วยสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งจะก่อให้เกิดความพึงพอใจขึ้น
9. เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้
10. ช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ขึ้น อันจะช่วยให้ชีวิตยืนยาวและมีความสุข

สุรียพร ภูศรี (2543 : 3) ได้จัดหมวดหมู่ประโยชน์ของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ดังนี้

1. ทางร่างกาย เป็นกิจกรรมที่ใช้ความแข็งแรง คล่องตัว ในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เกิดการเรียนรู้ทักษะทางกลไก และความสัมพันธ์ของประสาทกล้ามเนื้อกับจังหวะการเคลื่อนไหว การทรงตัวในการเคลื่อนไหว และเคลื่อนที่
2. ทางสังคม ได้เรียนรู้อุปนิสัย ความร่วมมือ ระเบียบต่าง ๆ ของสังคม ความภูมิใจในความสำเร็จ และเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอื่นๆ รู้จักการพัฒนาปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคม หมู่คณะ
3. ทางวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางในการสร้างการยอมรับ และการดำรงรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมเป็นแบบอย่างของชาติ เป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นตามแบบอย่างดั้งเดิมของไทย และนานาชาติ

4. ทางอารมณ์เกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นการพัฒนาด้านบุคลิกภาพให้มีความสง่างาม เกิดความซาบซึ้งและสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหวเข้ากับจังหวะ

พีระพงศ์ บุญศิริ (2519 : 2) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะมีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้รู้จักการเคลื่อนไหวเบื้องต้นตามหลักการของวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว
2. ช่วยให้รู้จักปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเคลื่อนไหวของตนเองและพัฒนาให้ดีขึ้น
3. ส่งเสริมอิริยาบถที่ถูกต้องในการเคลื่อนไหวและสร้างแบบอย่างบุคลิกภาพที่สวยงาม
4. เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย
5. ช่วยให้เกิดการพัฒนาการทางสมองและเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

นอกจากนี้ วิริยา บุญชัย และสุพิตร สมานิตโต (ม.ป.ป. : 8 – 9) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเต้นรำพื้นเมือง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ใกล้เคียงกันดังนี้

การเต้นรำพื้นเมือง ให้คุณประโยชน์มากมายแก่ผู้เข้าร่วม และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปตั้งแต่สมัยโบราณ ในสมัยนั้นนักการศึกษา และนักปรัชญาที่มีชื่อเสียงหลายท่าน เช่น โซเครตีส (Socrates) จอห์น ลอค (John Locke) และฟรานซิส พาคเกอร์ (Francis Parker) ได้เน้นถึงคุณประโยชน์ของการเต้นรำ ซึ่งส่งเสริมให้ร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ เพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ปัจจุบันสภาพของสังคมล้าสมัยซับซ้อน ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพของบุคคล การเพิ่มจำนวนประชากรที่มีปัญหาทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ อันเนื่องมาจากสภาพของสังคมปัจจุบัน นักสรีรวิทยาและนักจิตวิทยาได้เน้นให้เห็นถึงความจำเป็นเกี่ยวกับการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประชาชนทุกระดับควรได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่สามารถผ่อนคลายความตึงเครียดเพื่อความผาสุกในชีวิต การเต้นรำเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

จะเห็นได้ว่า การเต้นรำก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล และถือเป็นกิจกรรมทางนันทนาการ ที่ช่วยพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสุขภาพที่ดี บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้จะได้รับประโยชน์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และวัฒนธรรม จากประโยชน์ของกิจกรรมเข้าจังหวะที่หลายท่านได้กล่าวเอาไว้แล้ว สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ทางด้านร่างกาย

- 1.1 ร่างกายแข็งแรง อุดทน ไม่เหน็ดเหนื่อย
- 1.2 การทำงานระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อประสานสัมพันธ์ได้ดี มีประสิทธิภาพ
- 1.3 มีการทรงตัวได้ดี สรีการเคลื่อนไหวสง่างาม
- 1.4 มีบุคลิกภาพที่ดี

2. ประโยชน์ทางด้านอารมณ์และจิตใจ
 - 2.1 ทำให้ร่าเริง แจ่มใส มีสุขภาพจิตดี
 - 2.2 ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
 - 2.3 ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการได้
 - 2.4 ช่วยบำบัดผู้ป่วยพักฟื้นให้หายจากอาการเจ็บป่วยได้เร็วขึ้น
3. ประโยชน์ทางด้านสติปัญญา
 - 3.1 ทำให้เกิดพัฒนาการด้านความคิด
 - 3.2 มีไหวพริบดี
 - 3.3 แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
4. ประโยชน์ทางด้านสังคม
 - 4.1 ปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ดี
 - 4.2 มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก
 - 4.3 มีมนุษยสัมพันธ์ดี
 - 4.4 รู้หลักปฏิบัติทางสังคม
5. ประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรม
 - 5.1 ทำให้เข้าใจสภาพชีวิตมนุษย์โดยทั่วไป
 - 5.2 ทำให้รู้จักสภาพชีวิตในท้องถิ่น
 - 5.3 ทำให้เกิดความนิยมภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน
 - 5.4 เป็นการรักษามรดกของชาติไว้ให้ชนรุ่นหลัง

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน จึงควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายไปตามจังหวะ เพื่อให้รู้จักการควบคุมกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยพัฒนาการด้านต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ดังนั้นการสร้างแบบประเมินกิจกรรมเข้าจังหวะ จึงได้นำแนวคิด หลักการต่างๆ ความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นแนวในการจัดโปรแกรมกิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาโดยใช้แบบประเมิน ที่มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ทักษะ
 2. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้าจังหวะ
 3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายตามทิศทางที่กำหนด
- ซึ่งได้แบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับดังนี้
5 คะแนน	เท่ากับ	ดีมาก
4 คะแนน	เท่ากับ	ดี

3	คะแนน	เท่ากับ	ปานกลาง
2	คะแนน	เท่ากับ	ต่ำ
1	คะแนน	เท่ากับ	ต่ำมาก

ขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะ

ลาวัลย์ สุกรี และเทพวาทน์ หอมสนิท (2521 : 3) ได้แบ่งขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวเบื้องต้น
 - 1.1 การเคลื่อนไหวชนิดเคลื่อนที่ได้
 - 1.2 การเคลื่อนไหวที่ไม่เคลื่อนที่
2. เพลงที่มีท่าทางและเกมที่มีการเล่นประกอบ
3. กิจกรรมสร้างสรรค์
4. การเต้นรำพื้นเมือง

แบ่งขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. สแควร์แดนซ์ (Square Dance)
2. การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance)
3. การลีลาศ (Social Dance)
4. โมเดิร์น ดานซ์ (Modern Dance)

และ ธีร ศรแก้ว (2538 : 9 - 10) ได้แบ่งขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะตามลักษณะต่างๆ ของกิจกรรมดังนี้

1. การเคลื่อนไหวเบื้องต้น ได้แก่ การเดิน วิ่ง เขย่ง กระโดด โดยเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะ
2. การเคลื่อนไหวประกอบเพลง (Action Song) หมายถึง การแสดงท่าทางประกอบเสียงเพลง หรือจังหวะดนตรี โดยขณะร้องเพลงก็เคลื่อนไหวไปด้วย หรือทำท่าทางประกอบไปด้วยตามความเป็นจริง ตามธรรมชาติ เช่น เพลง ล.ลิง เพลงช้าง ฯลฯ
3. การเล่นเกมประกอบเพลง (Singing Games) หมายถึง การเล่นเพื่อความสนุกสนาน โดยใช้จังหวะเสียงเพลงมาประกอบการเล่น เช่น ขณะเล่นเกมไปนั้นก็ร้องเพลงประกอบไปด้วย เช่น รีรีข้าวสาร โพงพาง มอญซ่อนผ้า ฯลฯ
4. การเล่นเกมคิดสร้างสรรค์ประกอบจังหวะ (Creative Rhythmics) หมายถึง การคิดท่าเต้นแบบใหม่ๆ แปลกๆ โดยอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เช่น การเดิน การวิ่งสลับเท้า (การกระโดดเขย่ง) มาประกอบเป็นแบบการเต้น ซึ่งอาจจะใช้เพลงไทยสากล ไทยพื้นเมือง ไทยลูกทุ่ง หรืออาจจะใช้เพลงสากลต่างชาติมาประกอบการเต้น

5. การออกกำลังกายประกอบดนตรี (Music Exercise) หมายถึงการบริหารร่างกายหรือออกกำลังกายด้วยท่าทางต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และนำจังหวะดนตรีมาประกอบ เช่น กายบริหารประกอบดนตรี แอโรบิคแดนซ์ ฯลฯ

6. การเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ (International Folk Dances) หมายถึงการเอาแบบอย่างลีลาการเต้นรำของชาติต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไปตามชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม เช่น แทงโกบูซซี ของญี่ปุ่น ระฆังเมืองตันเคิร์ก ของฝรั่งเศส ฯลฯ

7. การเต้นรำพื้นเมืองของไทย (Thai Folk Dance) หมายถึง การนำแบบอย่างลีลาการเต้นรำของไทยแต่ละภาค ซึ่งมีแบบฉบับของตนเอง อันเป็นมรดกสืบทอดกันมาเป็นการเต้นรำพื้นเมืองของไทย เช่น การรำวง ฟ้อนรำ รำเซิ้ง รำมโนห์รา เป็นต้น

สุริย์พร ภูศรี (2543 : 9) กล่าวถึงขอบข่ายของกิจกรรมเข้าจังหวะไว้ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวประกอบเพลง หมายถึง การแสดงท่าทางประกอบตามจังหวะเสียงเพลงหรือดนตรี หรือร้องเพลงประกอบ โดยแสดงออกตามลักษณะความเป็นจริงตาม ธรรมชาติ เช่น เพลงแมงมุมลาย เพลงหากว่าเรากำลังสบาย ฯลฯ

2. การเล่นเกมประกอบเพลง หมายถึง การเล่นเพื่อความสนุกสนานเป็นการ ออกกำลังกายไปในตัวโดยอาศัยเกมพื้นฐานสำหรับเด็ก และใช้จังหวะเสียงเพลงมาประกอบการเล่น เช่น เกมงูกินหาง วีรชีวีวาร จั๊กจี้ ฯลฯ

3. การออกกำลังกายประกอบดนตรี หมายถึง การบริหารกายหรือออกกำลังกายด้วยท่าทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและนำจังหวะดนตรีมาประกอบ เช่น กายบริหารประกอบดนตรี แอโรบิคแดนซ์ ฯลฯ

4. การคิดสร้างสรรค์ประกอบจังหวะ หมายถึง การคิดแบบการเต้นแปลกๆ ใหม่ๆ โดยอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เช่น การเดิน การวิ่งสลับเท้า การกระโดดเขย่ง มาประกอบเป็นแบบการเต้น ซึ่งอาจจะใช้เพลงไทยสากล ไทยพื้นเมือง ไทยลูกทุ่ง หรืออาจเป็นเพลงสากลต่างชาติก็ได้มาประกอบจังหวะ

5. การเต้นรำพื้นเมืองของไทย หมายถึง การนำแบบอย่างลีลาการเต้นรำของไทยแต่ละภาคซึ่งเป็นแบบฉบับของตนเอง อันเป็นมรดกสืบทอดต่อกันมาเป็นการเต้นรำพื้นเมืองของไทย

6. การเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ หมายถึง การนำแบบอย่างลีลาการเต้นรำของชาติต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไปตามชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม เช่น แทงโก บูซซี คุณโอวาดยา เป็นต้น

2. ความรู้และความสำคัญของแบบทดสอบ

การประเมินผลการศึกษา

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การประเมินผลการศึกษา ไว้หลายท่าน ดังนี้
 สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกษนาดา (2518 : 3) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัด เพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่ส่วนมากมักเป็นการรวมการวัดหลายๆ อย่างต่างกัน เพื่อวินิจฉัยคุณค่าหรือตัดสินคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้มาจากการวัดหลายอย่าง

เยาวดี ราชชัยกุล (2521 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตัดสินคุณค่า (Value Judgement) จากสิ่งที่วัด ได้โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณา ตัดสินว่า กิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529 : 404) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนา หรือปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่ายและเห็นได้ชัดเจนไม่ซับซ้อน เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดความยาว สิ่งเหล่านี้มีเครื่องมือมาตรฐานใช้วัดอยู่แล้ว และสามารถวัดได้ตรงๆ คือ เทปวัด เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรง คือ พัฒนาการทางด้านพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความรู้สึกต่างๆ ฯลฯ ในการวัดจะต้องสร้างสภาพการณ์ (การทดสอบ) ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อนจึงจะรู้ถึงปริมาณได้ เช่น การวัดความรู้สึก ความเข้าใจ ทศนคติ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการให้เขียนตอบ การวัดทักษะและสมรรถภาพก็ต้องใช้แบบทดสอบเฉพาะให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมออกมาเป็นต้น ในการวัดผลจึงต้องใช้แบบทดสอบต่างๆ ทำการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23 – 24) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการในการตัดสิน ดีราคา สรูป เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้ วิเคราะห์ประกอบประกอบการพิจารณา จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่าถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการวัดผลสิ่งนั้น แล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมี หลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่า สิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก

จากการที่นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้นั้นพอสรุปได้ว่า การประเมินผล การศึกษา หมายถึง การนำผลจากการประเมินหรือตัดสินคุณค่าว่าผู้เรียนมีความสามารถจะสอบ ได้หรือตก หรือมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไร นั่นคือการทดสอบเป็นเหตุ การวัดเป็นผล และ

การประเมินค่าเป็นการนำเหตุและผลที่ได้ไปใช้อีกทีหนึ่ง การประเมินผลที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานของการวัดที่มีประสิทธิภาพและการใช้วิจารณ์ญาณที่ถูกต้องเป็นประการสำคัญ ดังนั้นในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ประการ คือ

1. ผลของการวัด (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปใช้เปรียบเทียบกับเกณฑ์
2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือเลว ใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ นั้น จะต้องเป็นหลักหรือมีบรรทัดฐานที่ต้องการ โดยการนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือมาตรฐานที่ต้องการ เกณฑ์ในการพิจารณา ในการประเมินการศึกษานั้นคือ จุดมุ่งหมายของการศึกษานั้นเอง
3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงหรือต่ำกว่ากันขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีจะต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกแง่มุม และกระทำอย่างยุติธรรม โดยอาศัยสภาพและความเหมาะสมต่างๆ ประกอบหรือต้องมีคุณธรรมที่ดี

หลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพราะจะเป็นสิ่งกำหนดแสดงให้เห็นถึงผลการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมว่าสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายหรือสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน ให้มีประสิทธิภาพต่อไปในการเรียนการสอน จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ ต้องอาศัยการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือตัดสินและสรุปให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน ดังที่ สุวิมล ตั้งสัจจงณ์ (2526 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่สิ่งที่พึงปรารถนาและปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการศึกษาประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทางพลศึกษา
2. ประสบการณ์ในการเรียนรู้
3. วิธีการวัดและประเมินผล

จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลจะทำหน้าที่ติดตามผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะคำนึงถึงหลักการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาต่อไป

วริยา บุญชัย (2529 : 9) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่า หรือตีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ซึ่งในการกำหนดค่า หรือตีค่านั้นต้องอาศัยจากการทดสอบและวัดผล มาประมวลและลงความเห็น ว่า ดี สวย หรือไม่สวย การประเมินผลจึงเป็นกระบวนการตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน โดยผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลที่มีเกณฑ์ มาตรฐานแล้วจึงตัดสินสรุป

ผาณิต บิลมาต (2530 : 5 – 6) ได้กล่าวถึงความหมายของการวัด หมายถึง กระบวนการ ในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ภายใต้เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแทนจำนวน หรือปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ บุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ เช่น น้ำหนักของวัตถุ ความสามารถของบุคคล เป็นต้น

การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันและการที่จะประเมินสิ่งใดควร พิจารณาคุณลักษณะที่จะประเมินให้ครบถ้วน ควรมีการวัดและประเมินผลหลายๆ ครั้งหลาย ๆ ลักษณะแล้วจึงนำผลที่ได้มาประเมินเพื่อวินิจฉัยและตัดสินสรุป ซึ่ง สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2526 : 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียน และการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้ นักเรียนได้ทดลองความสามารถได้อย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะช่วยแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ สามารถช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีสมรรถภาพ ทางกาย มีทักษะการเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเพียงใด นอกจากนี้การวัดและประเมินผลจะช่วยให้สามารถให้คะแนนแก่นักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องตาม พัฒนาการหรือความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย

การสร้างแบบทดสอบทักษะทางการกีฬา แต่ละอย่างจะทำได้ 2 วิธี คือ

1. บุคคลประเมินหรือแบบอัตนัย (Subjective Method) ในกรณีนี้ทักษะนั้นจะเป็น ทักษะที่ซับซ้อน ซึ่งส่วนมากใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยให้บุคคลหรือครู ประเมินระดับความสามารถของนักเรียน การได้คะแนนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับผู้ประเมินด้วย

2. แบบปรนัย (Objective Method) ความเป็นปรนัยเป็นมาตรฐานทางเทคนิคอย่างแรกที่ต้องพิจารณา ความเป็นปรนัย หมายถึง ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniformity) ของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคน จากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตัวเองในการให้คะแนน ความเป็นปรนัยจะวัดประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนนและคุณลักษณะประจำของแบบทดสอบ ถ้าแบบทดสอบฉบับหนึ่งมีผู้ให้คะแนนสองคนที่เป็นอิสระต่อกัน คะแนนที่นักเรียนได้คล้ายกันมากที่สุด และค่าความสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนจากผู้ให้คะแนนทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ความเป็นปรนัยคล้ายกับความเชื่อมั่น ต่างกันที่กระบวนการทดสอบคือ ผู้ให้คะแนน (ผาณิต บิลมาต. 2530 : 36)

สุชาติ ศิริสุขไพบุลย์ (2526 : 20 – 23) กล่าวว่า มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scales) สำหรับการวัดความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานกับพฤติกรรมของนักเรียน จะใช้การสังเกตของครูเข้าร่วมการเก็บข้อมูล ซึ่งก็มีข้อบกพร่องที่เกิดจากการสังเกตของครู คือ มีโอกาสที่จะมีระดับของความเป็นปรนัยต่ำ ความลำเอียง หรือความประหลาดใจอาจมีอิทธิพลต่อการสังเกตได้ เครื่องมือที่จะช่วยให้การสังเกต มีความเป็นปรนัยมากขึ้นได้ข้อมูลอย่างเป็นระบบมากขึ้น บันทึกและรายงานผลการตัดสินของครูจากการสังเกตเป็นระบบดีขึ้นคือ “มาตรฐานประมาณค่า” (Rating Scales) ซึ่งตามปกติจะประกอบด้วยพฤติกรรมที่จะตัดสินใจและมาตราที่จะใช้ตัดสินว่าอยู่ในระดับใด มาตรฐานประมาณค่าจึงอยู่ในรูปของเครื่องมือในการบันทึกและรายงานการตัดสินซึ่งจะได้ผลเพียงไรขึ้นอยู่กับมาตรฐานประมาณค่าว่ามีการสร้างไว้อย่างดีเพียงไร และใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมเพียงไร

ลักษณะของมาตรฐานประมาณค่า มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนหรือทักษะความสามารถกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ก่อนแล้วว่าจะระดับสูง กลาง ต่ำ หมายถึงพฤติกรรมอะไรหรือต้องมีทักษะความสามารถอย่างไร ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งไว้ในใจ จึงเหมือนกับจัดตำแหน่งนักเรียนลงบนมาตราที่คงที่ตายตัวที่มีอยู่ก่อนแล้ว มาตรฐานประมาณค่าแบบนี้มีข้อดีตรงที่สามารถเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มได้ เพราะใช้ผู้ประมาณค่าคนเดียวกัน มีมาตรฐานเดียวกัน และสามารถใช้กับกลุ่มใหญ่ๆ ได้ แต่ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน เช่น ผู้ประมาณค่าต้องฝึกฝนมาพอสมควร จึงจะใช้ได้เหมาะสม ดังนั้นเมื่อใช้หลายคนประมาณค่านักเรียนกลุ่มเดียวกัน หรือนำค่าแต่ละระดับของมาตรฐานประมาณค่าทั้งแบบ 3, 5, 7 ระดับ

มาตรฐานประเมินค่า

มาตรฐานประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ช่วยในการวัดสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัดและประเมินผลในลักษณะของมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งฮอปกินส์ และแอนส์ (Hopkins and Antes 1979 : 173 – 175) กล่าวว่ามาตรฐาน

ประมาณค่านี สามารถใช้ในกรณีเป็นข้อความเป็นการประมาณค่าคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดออกมาเป็นตัวเลข หรือสามารถใช้วัดทัศนคติหรือแรงจูงใจ ซึ่งจะใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา

วีรยา บุญชัย (2529 : 327) กล่าวว่า การประเมินค่า หมายถึง การประเมินค่าทักษะต่างๆ ซึ่งข้อทดสอบแต่ละข้อมีรายละเอียดเพิ่มเติมจะช่วยให้การประเมินผลโดยครู มีความเป็นปรนัยมากขึ้น ถ้าแบบทดสอบที่กล่าวมาแล้วมีลักษณะเป็นปรนัย ดังนั้นครู (ผู้ทดสอบ) ไม่มีผลต่อการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคนซึ่งแตกต่างไปจากการประเมินผลโดยครูอย่างเดียว เพราะการกำหนดหรือให้คะแนนไม่แน่นอน การให้คะแนนขึ้นอยู่กับครูแต่ผู้เดียว ถึงแม้ว่าการประเมินค่าจะขาดคุณลักษณะต่างๆ ไปบ้างแต่ก็ยังมีผลจำเป็นในการประเมินผลวิชาพลศึกษา เพราะกิจกรรมบางประเภทไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ ยิมนาสติก โพลกีดานซ์ ดาบสากล การเหวี่ยงไม้กอล์ฟ ความสามารถในการเล่นเป็นทีมในกีฬาประเภทต่างๆ ดังนั้นการวัดแบบประเมินค่าจะเหมาะสมมากกว่า

นอกจากนี้ ฮ็อบกินส์ และแอนท์ (Hopkins and Antes. 1979 : 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้ช่วงคะแนน 2 – 3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หยابและไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ เพราะจะทำให้เห็นข้อแตกต่างของคะแนนแต่ละระดับได้ยาก และเป็น การสิ้นเปลืองเวลาในการสังเกต
2. ระบุความหมายของแต่ละระดับบนมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย
3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงกับพฤติกรรม

วีรยา บุญชัย (2529 : 328) ได้กล่าวถึงหลักต่างๆ ไปในการสร้างเกณฑ์การประเมินค่ามีข้อควรพิจารณา ดังนี้

1. วัดคุณสมบัติของการประเมินค่า ก็เพื่อประเมินหรือแบ่งกลุ่มความสามารถของนักเรียน
2. กำหนดองค์ประกอบพื้นฐานที่ต้องการประเมิน โดยกำหนดรายละเอียดของทักษะที่ต้องการ เช่น กีฬาบาสเกตบอล ครูต้องการประเมินผลด้านการเลี้ยงลูกเข้ายิงประตูได้เป็นความสามารถในการเลี้ยงลูก และความสามารถในการเล่นเป็นทีม
3. เลือกระดับความสามารถ ระดับในการประเมินค่า ครูควรกำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่น กำหนดไว้สองระดับ คือ ผ่านและไม่ผ่าน หรือกำหนดไว้ 3 หรือ 5 ระดับ การกำหนดค่าเกินกว่า 5 ครูต้องกำหนดรายละเอียดของความแตกต่างในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน

สก๊อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 15 - 17 ; อ้างอิงจาก Scott and French. 1950) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมิน ตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้จ่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

แบบประเมินเป็นเครื่องมือที่ใช้ช่วยในการวัดสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัดและประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ลักษณะของแบบวัดผลและประเมินผลที่ดี

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 36) กล่าวไว้ว่า สิ่งที่มีความจำเป็นในการเรียนการสอน พลศึกษาในโรงเรียน คือ การวัดผลและประเมินผล การวัดผลและประเมินผลที่ดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีลักษณะดังนี้ มีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) มีความเป็นปรนัย (Objectivity) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดสอบทางด้านกีฬาซึ่งทักษะกีฬาถือเป็นหัวใจของโครงการพลศึกษาและเป็นกุญแจดอกสำคัญในการคาดคะเนผู้เรียน วัดถูประสงค์ทางพลศึกษาส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาทางด้านทักษะ หากปราศจากทักษะบุคคลก็ไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาได้ และถ้าไม่มีการร่วมกิจกรรมกีฬาโครงการพลศึกษาก็ไม่ประสบความสำเร็จ การทดสอบทางทักษะกีฬากระทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1. บุคคลประเมิน หรือแบบอัตนัย (Subjective Method)
2. แบบปรนัย (Objective Method)

เสริม ทัดศรี (ม.ป.ป. : 31) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลที่ดีนั้นจะต้องมีเครื่องมือการวัดผลที่ดีจะช่วยให้ได้ผลการวัดมีความถูกต้องน่าเชื่อถือสะดวกในการใช้และมีประสิทธิภาพ ลักษณะสำคัญบางประการของเครื่องมือวัดผลที่ดีมีดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำในการวัดของเครื่องมือ ซึ่งทำให้ผลที่ได้จากการวัดตรงตามที่ต้องการหรือจุดประสงค์ ดังนั้นเครื่องมือวัดผลที่มีความเที่ยงตรงจะสามารถวัดคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดได้ ทำให้ได้ผลของการวัดที่แทนคุณลักษณะที่จะวัดของบุคคล และสามารถแปลผลได้ตรงตามจุดประสงค์

2. มีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่จะให้ผลการวัดอย่างคงเส้นคงวา (Consistency) แม้จะวัดหลายๆ ครั้ง ก็จะให้ผลการวัดที่สอดคล้องกัน โดยผู้วัดต้องจัดสภาพการและเวลาในการวัดที่เอื้อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมได้เต็มที่ และเครื่องมือวัดก็ต้องเอื้อให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่ กล่าวคือ เครื่องมือวัดจะต้องสะดวกต่อการตอบสนอง และมีขอบข่ายของเนื้อหาสาระที่กว้างขวางพอที่ครอบคลุมประเด็นสำคัญที่ต้องการจะวัด นอกจากนี้ประเด็นที่ผู้เรียนตอบสนองต้องเอื้อต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ถ้าเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ ควรมีหลายตัวเลือก หรือถ้าเป็นแบบสอบถามที่ให้ตอบเป็นสเกล ก็ควรกำหนดคำตอบให้มีหลายๆ สเกล ก็จะช่วยให้การวัดมีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่คำถามหรือสิ่งเร้าต้องมีความชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจตรงกัน การตรวจให้คะแนนต้องมีกฎเกณฑ์แน่นอน แม้จะใช้ผู้วัดหลายคน ให้คะแนนก็จะได้ผลตรงกัน และการแปลความหมายคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดนั้นก็ให้ความหมายตรงกัน

4. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่จะสามารถจำแนกผู้เรียนได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือ จำแนกได้ว่า ใครเก่ง ปานกลาง อ่อน ใครรอบรู้ ไม่รอบรู้ เป็นต้น เครื่องมือวัดที่มีคุณลักษณะดังกล่าวถ้าเป็นแบบทดสอบก็ต้องประกอบด้วยข้อสอบที่มีความยากง่ายหลายระดับ

5. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่ลงทุนและใช้เวลาในการวัดน้อย สะดวกในการใช้แต่ให้ผลการวัดที่มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือได้ไม่แตกต่างจากเครื่องมือที่ต้องลงทุนมาก ซึ่งผู้วัดจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการวัด

ประเภทของแบบประเมิน

มีผู้แบ่งประเภทของแบบประเมิน ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ไว้แตกต่างกัน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 143 – 146) ได้แบ่งไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive Rating Scales) เป็นมาตราของการจัดอันดับในแต่ละระดับในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วย ตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 – 7 ขั้น เมื่อเลือกขั้นใดขั้นหนึ่งแล้วก็ต้องทำบันทึกลงไปบนขั้นที่เลือกนั้น โดยกาเครื่องหมาย เอาเครื่องมือแบบนี้ไว้จัดอันดับพฤติกรรมเด็กอาจจะสร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบและความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อิทธิพลต่างๆ ทางจิตใจ ฯลฯ

2. แบบตัวเลข (Numerical Rating Scales) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่างๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย 2 นานๆ ถึงจะเกิดขึ้นสักครั้ง 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว 4 เกิดขึ้นบ่อยๆ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ

3. แบบกราฟ (Graphic Rating Scales) เป็นการจัดอันดับคุณภาพในแนวเส้นตรง จะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอนเวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนี้

4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Rating Scales) การประเมินในลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำสิ่งที่จะวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดคัดลายมือของนักเรียน ครูมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้วแล้วเอาผลงานการคัดลายมือของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

5. การจัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทนี้เป็นการนำเอาคุณลักษณะสิ่งที่จัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกับกันก่อนโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มก่อน เป็น กลุ่มดี ปานกลาง และเลว จากนั้นในแต่ละกลุ่มนำมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมาเรียงเชื่อมต่อกัน

การประเมินโดยวิธีอื่น

วิธีอื่นๆ ที่เราจะนำมาช่วยในการประเมินที่นิยมมีอยู่ 2 วิธี คือ

1. การรายงานด้วยตนเอง เป็นการประเมินความสามารถของผู้ถูกประเมินเองซึ่งการวัดจะไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

2. การสังเกต

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 125 – 126) กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีวัดผล การศึกษาอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้จำนวนหรือคุณภาพเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคล โดยอาศัยประสาทสัมผัสของผู้สังเกต จุดเด่นของการสังเกต คือ ทำให้ทราบพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมาเป็นธรรมชาติไม่ใช่พฤติกรรมประดิษฐ์ หรือพฤติกรรมทางอ้อมเหมือนการวัดด้วยข้อสอบ การสังเกตมีสิ่งที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

1. องค์ประกอบของการสังเกต การสังเกตสามารถใช้เป็นวิธีการวัดคุณลักษณะต่างๆ ของบุคคลทั้งที่เป็นพฤติกรรมการแสดงออกทันทีทันใด เป็นครั้งคราวหรือที่แสดงออกเป็นประจำจนเป็นปกติวิสัยก็ตาม ในการที่จะสังเกตสิ่งใดนั้นต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1.1 สิ่งที่จะสังเกตได้ในทางการศึกษา สิ่งที่ต้องการจะสังเกตก็คือ พฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียน ส่วนใหญ่จะเป็นคุณลักษณะด้านวิภาววิสัย เช่น ความสนใจ การปรับตัว บุคลิกภาพ เป็นต้น กับคุณลักษณะด้านการปฏิบัติ ซึ่งได้แก่วิธีการหรือขั้นตอน ในการปฏิบัติและผลงานการปฏิบัติ

1.2 ผู้สังเกตจะใช้ประสาทสัมผัสเป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบ หรือจำแนก พฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 135) กล่าวว่า

ผู้สังเกตจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.2.1 ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใดผู้สังเกตมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่าจะศึกษาสิ่งใด จะต้องสะกดใจแน่วแน่ในการสังเกตแต่สิ่งนั้น จิตใจไม่ไขว่เขวไปมา และจะต้องสังเกตไปที่ละอย่างอย่างถูกต้อง

1.2.2 ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสเราต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติ เช่น หูไม่หนวก ตาไม่บอด

1.2.3 การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษา ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดี เมื่อรับรู้แล้วก็สามารถแปลความหมายออกมาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2. หลักการสังเกต

2.1 มีจุดมุ่งหมาย ต้องทราบว่าจะสังเกตพฤติกรรมในเรื่องใด พร้อมทั้งต้องแจกแจงการแสดงออกของพฤติกรรมนั้นให้ละเอียด

2.2 การรับรู้รวดเร็ว ผู้สังเกตสามารถมองเห็นพฤติกรรม หรืออาการที่เด็กแสดงออกมาได้อย่างรวดเร็ว เพราะการแสดงพฤติกรรมบางชนิดเมื่อแสดงออกมาแล้วจะผ่านไปไม่เกิดซ้ำบ่อย ๆ หรือไม่อาจเกิดขึ้นอีกเลยก็ได้

2.3 สังเกตหลายคนหรือหลายครั้ง วิธีการที่จะทำให้ผลการสังเกตที่ได้เป็นที่เชื่อถือได้ หรือมีความเชื่อมั่นสูง ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ผู้สังเกตหลายคน เช่น 2 – 5 คน

2.4 สังเกตให้ตรงกับความจริง การสังเกตที่ดีต้องพยายามให้ได้พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของเด็กมากที่สุดจึงเกิดคุณภาพ

2.5 มีการบันทึกผล อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งการบันทึกมีอยู่ 2 แบบ คือ

2.3.1 บันทึกโดยใช้เครื่องหมายว่าเด็กแสดงสิ่งนั้นออกมากี่ครั้ง

2.3.2 บันทึกโดยการจัดกลุ่ม

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 139) ได้กล่าวว่า ในการสังเกตนั้นมักจะพบอุปสรรคอยู่หลายประการ ดังนี้

1. คนเรามักจะมองเห็นแต่ในสิ่งที่ตนเองรู้ และจะมองดูได้อย่างละเอียดลึกซึ้งแต่ถ้าสิ่งใดไม่มีพื้นความรู้มาก่อนมักจะสังเกตไม่ค่อยได้ ดังนั้นในการสังเกตพฤติกรรมใดในแต่ละครั้งจะต้องศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง

2. คนเรามักจะแปลสิ่งที่เราพบเห็นโดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นที่ตั้ง และมักจะเชื่อในประสบการณ์ของตนเอง

3. คนเรามักจะมองเห็นสิ่งต่างๆ แตกต่างจากสิ่งที่ป็นจริงไม่มากก็น้อยทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

3.1 อารมณ์ (Emotion)

3.2 แรงจูงใจ (Motivation)

- 3.3 ความรังเกียจเดียดฉันท์ (Prejudice)
- 3.4 ปัญญา (Mental Set)
- 3.5 ความรู้สึกในคุณค่าหรือคุณธรรม (Sense of Value)
- 3.6 สภาพทางด้านร่างกาย (Physical Condition)
- 3.7 การสรุปผิด (Error Inference)

การประเมินกิจกรรมพลศึกษา

สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 15 - 17 ; อ้างอิงจาก Scott and French. 1950) ได้กล่าวว่า การประเมินค่าเกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่องการเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่างๆ และแบบต่างๆ ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะต่างๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหว พื้นฐานต่างๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า (Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging Movement) ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชาติช (Schottische) โพลก้า (Polka) ฟอกซ์ทรอต (Folk Trot) หรือว่าในเรื่องการแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) การเต้นรำรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Dance) การประเมินกลุ่มเล็กๆ ทำได้ง่ายกว่าแต่เพื่อจะทำให้คนรู้สึกอายน้อยลง อาจจะทำให้คนหลายคนเต้นรำอยู่ด้วยในขณะที่มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำดังต่อไปนี้

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นๆ ตลอดเวลาที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะเรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนเองนั้นไม่แม่นยำ

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องและสามารถจะเต้นรำได้ดีพอสมควรโดยการนำของคู่เต้นรำ หรือผู้เต้นรำคนอื่นๆ ในเรื่องของจังหวะ เขายังทำผิดพลาดบ้างในบางครั้งบางคราวและเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทันที เขาอาจจะสนุกกับการเต้นรำหรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาทำลงไปหรือไม่

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงการเต้นรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถแก้ไขได้เอง หรือโดยการเตือนหรือชี้แนะจากผู้เต้นรำคนอื่นๆ และผู้เต้นรำก็รู้เรื่องของการเต้นรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะ และลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังมีขาดความนิ่มนวล และความเป็นธรรมชาติ

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เดินรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่วในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปร่างแบบของการเดินรำ ตำแหน่งทิศทาง และรู้ลำดับขั้นของการเดินรำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมีน้ำใจในการเดินรำ

การสร้างมาตราส่วนประมาณค่า

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2526 : 20 – 23) กล่าวว่า การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าก็เช่นเดียวกับการสร้างเครื่องมือวัดอื่น ๆ ที่มุ่งให้ค่าวัด หรือที่กะประมาณได้เป็นค่าที่เป็นความเที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้สูงเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุด และยังมีคุณสมบัติอื่น ๆ ประกอบอีก ความเป็นปรนัย ใช้สะดวก เหมาะสมกับสิ่งที่กะประมาณค่ามีความคลาดเคลื่อนน้อย ข้อเสนอแนะที่สำคัญมีดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนในรูปของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สังเกตได้ถ้ากำหนดจุดประสงค์ก่อน การเรียนใช้เชิงพฤติกรรมที่วัดได้สังเกตได้ ก็จะช่วยให้สามารถนิยามตัวแปรที่จะประมาณค่าได้ชัดเจน ในรูปของนิยามเชิงปฏิบัติได้ง่ายขึ้น แล้วนำไปสร้างมาตราส่วนประมาณค่าได้สะดวกขึ้น

2. เลือกลักษณะที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ เลือกวัดทักษะหรือตัวแปรย่อยที่เป็นตัวกำหนดค่า ได้รับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในกิจกรรมนั้น กล่าวคือ ต้องเลือกตัวแปรสำคัญนั่นเอง ตามปกติจะเลือกตัวแปรย่อยไว้หลายๆ แล้วคัดเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์กับกลุ่ม เวลา เครื่องมือ ฯลฯ และพยายามเลือกตัวแปรที่สังเกตได้มากกว่าตัวแปรที่สังเกตยาก

3. นิยามตัวแปรที่เลือกไว้ในรูปพฤติกรรมที่สังเกตได้ เมื่อเลือกตัวแปรได้แล้วต้องนิยามตัวแปรที่วัดเหล่านั้นออกมาเป็นนิยามวัดได้ สังเกตได้ คือ เป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) ของตัวแปรที่เลือกไว้ การนิยามเชิงปฏิบัติการทำให้มาตราส่วนเป็นปรนัยดีขึ้น บางกรณีอาจแยกนิยามเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประมาณค่า (Rater) ต่างหาก

4. การกำหนดค่าน้ำหนักของตัวแปร ตัวแปรที่เลือกมาประมาณค่า มีน้ำหนักต่อความสำเร็จต่างกัน จึงควรต้องมีการถ่วงน้ำหนักตัวแปรต่างๆ การให้น้ำหนักนี้มักใช้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

5. เลือกและสร้างมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

5.1 จะนำค่าที่ได้มาจากการประมาณค่าไปใช้อย่างไร ดัดสินเกรด เปรียบเทียบรวม หรือแยกระหว่างตัวแปรย่อย

5.2 ความสามารถของผู้ประมาณค่าในการใช้เครื่องมือที่นั่นสูงต่ำ เพียงไร

5.3 ตัวแปรที่ตัดสินมีลักษณะเช่น แคบ กว้าง สังเกตได้ง่าย - ยากเพียงไร

5.4 สถานการณ์ที่ประมาณค่า เช่น ขณะแข่งขัน ขณะฝึกซ้อม กลุ่มเล็กใหญ่

5.5 เครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการประมาณค่า เช่น เครื่องมือในการเล่น ผู้ช่วย เวลา

6. เลือกจำนวนระดับของมาตราส่วนประมาณค่า การเลือกใช้จำนวนชั้นของมาตราส่วนประมาณค่า ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวแปรว่า สามารถจำแนกได้ละเอียดอย่างไรเพียงไร ส่วนใหญ่ใช้ระหว่าง 3 ชั้นหรือ 3 ระดับถึง 9 ระดับ และใช้จำนวนคี่ เพื่อมีจุดกลางเป็นจุดหลักในการพิจารณาได้

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 18) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. เลือกเกณฑ์
2. เลือกข้อกระทงในแบบวัด
3. หาค่าความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัยของข้อกระทง
4. หาค่าความเที่ยงของข้อกระทงและทั้งฉบับ
5. สร้างเกณฑ์มาตรฐาน
6. เขียนรายงานเกี่ยวกับการวัดผลและผลที่ได้

สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ 2527 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Scott and French. 1970 : 229 – 232) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้นๆ
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประมาณค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่าๆ กัน
5. ในบันทึกการประเมินต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกที่จะทำการประเมินค่า

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1979 : 59) ได้อธิบายถึงคุณภาพของแบบทดสอบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity)
2. ความเชื่อมั่น (Reliability)
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity)
4. เกณฑ์ปกติ (Norms) (ชัยรัตน์ อุ่นวิเศษ 2541 : 20 ; อ้างอิงจาก Johnson and Nelson 1979 : 59)

คลาร์ค (Clarke 1976 : 22) กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีนั้นจะต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ของแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบทดสอบจะต้องมีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการวัด (Validity)
2. แบบทดสอบจะต้องมีความเชื่อมั่น และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนน (Reliability และ Objectivity)
3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ สามารถนำไปแปลผลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ได้
4. แบบทดสอบต้องสิ้นเปลืองงบประมาณน้อย ประหยัดเวลาในการทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบ

ผาณิต บิลมาต (2526 : 258 – 265) ได้อธิบายรายละเอียดในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาถึงสภาพปัญหาหรือความจำเป็นสำหรับการสร้างแบบทดสอบ
2. วิเคราะห์ความสามารถ หรือทักษะที่จะสอบ ซึ่งทำได้หลายวิธีเช่น การศึกษาทักษะ หรือส่วนประกอบของกิจกรรมจากเอกสารและงานวิจัย สอบถามผู้เชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้นๆ และการนำไปวิเคราะห์ทักษะหรือความถี่ของทักษะนั้น ที่เกิดขึ้นจากการแข่งขัน

2.1 การออกแบบวิธีการทดสอบ เมื่อได้ทักษะที่สำคัญในกิจกรรมนั้นๆ แล้ว วิธีการต่อไปก็คือ การออกแบบวิธีการทดสอบ

2.2 กำหนดวิธีการให้คะแนน จะกำหนดหลังจากการออกแบบวิธีการทดสอบแล้ว โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

2.2.1 การให้คะแนนมีความคล่องจองกับวิธีการทดสอบ

2.2.2 ให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน

2.2.3 มีการกำหนดคำสั่งการให้คะแนนที่เด่นชัด ละเอียด และแน่นอน

2.2.4 คะแนนนักเรียนแต่ละคนเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับบุคคลอื่น

2.2.5 มีการทดสอบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของการให้คะแนนโดยหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบ และต้องมีค่าอยู่ในระดับสูง

3. การเลือกรายการทดสอบไปทดสอบ ควรเลือกรายการทดสอบไปทดสอบหลาย ๆ รายการถ้าหากมีรายการน้อยก็นำไปทดสอบทั้งหมด

4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบใหม่ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) มีเกณฑ์ดังนี้

- 4.1 เกณฑ์จากแบบทดสอบ เป็นแบบมาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์
การทดสอบอย่างเดียว
- 4.2 เกณฑ์จากการแข่งขัน
- 4.3 เกณฑ์จากการประเมินค่าของบุคคล หรือผู้เชี่ยวชาญ
5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ควรพิจารณา ดังนี้
 - 5.2 กลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึง หรือเหมือนกับนักเรียนที่นำแบบ
ทดสอบไปใช้
 - 5.3 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอ
 - 5.4 กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่ตรงกับระดับความสามารถ
ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
6. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการ (Reliability of Test and
Items) ความเชื่อมั่น หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่นำไปวัดก็ครั้งกับอย่างเดิม ก็จะให้ผล
เหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกัน
7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และรายการทดสอบ (Validity of Test
and Item)
8. การหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ (Intercorrelation Coefficients)
เพื่อใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบ และความสัมพันธ์ของแต่ละรายการ
กับคะแนนรวม โดยมีหลักการพิจารณา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละรายการควรมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำหรือไม่มีเลย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบกับ
คะแนนรวม ควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับสูง
9. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบ
ทดสอบกับเกณฑ์
10. คำนวณหาค่าสมการถดถอยของแบบทดสอบ
11. การหาเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบ มีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้
 - 11.2 ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ
 - 11.3 เป็นการสุ่มจากตัวแทนประชากร
 - 11.4 เกณฑ์ต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น
 - 11.5 หาเกณฑ์ของข้อย่อยแต่ละข้อก่อน จึงหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

มาตราส่วนประเมินค่าความสามารถดาบสากลของคูเปอร์ (Cooper Fencing Rating Scale) (ผานิต บิลมาศ. 2530 : 138 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 242)

- 5 - ดีมาก นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดี มีการทรงตัวดี การแสดงออกดี เคลื่อนที่รวดเร็ว แพบไม่เห็นจุดบกพร่อง
- 4 - ดี นักดาบมีลักษณะท่าทางที่ดีมีการทรงตัว และการเคลื่อนที่อยู่เหนือค่าเฉลี่ยแต่ไม่ถึงเกณฑ์ดีมาก
- 3 - ปานกลาง นักดาบอยู่ในลักษณะท่าทางที่ดีครั้งหนึ่งของการแสดงออกทั้งหมดและการเคลื่อนไหว และการทรงตัวอยู่ในเกณฑ์ดี
- 2 - ต่ำ นักดาบมีลักษณะที่ดีเป็นบางครั้ง การเคลื่อนไหวมีจุดบกพร่องและมีจุดอ่อนในท่าทางต่างๆ
- 1 - ต่ำมาก นักดาบมีลักษณะไม่ถูก การทรงตัวไม่ดีการเคลื่อนไหวมีจุดบกพร่องและความรู้พื้นฐานน้อยมาก

มาตราส่วนประเมินค่าทักษะบาสเกตบอลของเทอร์ริเบิล (Terrible Basketball Rating Scale) (ผานิต บิลมาศ. 2530 : 79 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 235 - 236)

เทอร์ริเบิล (Terrible) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบวัดนี้มาจากเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับบาสเกตบอลและการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางกีฬานี้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (Fivejudge) สังเกตและให้คะแนน (Rate) ในชั้นเรียนบาสเกตบอล นักศึกษาหญิง 57 คน ได้ค่าความสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างผู้ให้คะแนน .63-.87 และความเชื่อมั่น (Reliability) ระหว่างการให้คะแนนในวันที่ 1 และวันที่ 2 ของผู้ให้คะแนนมีค่า .70 -.86 การให้คะแนนอาจใช้เพื่อนในชั้นเรียนหรือครูผู้ช่วยก็ได้

ข้อชี้แจง : การประเมินการให้คะแนนนี้ ใช้ขณะที่นักศึกษากำลังเล่นบาสเกตบอลเพื่อวัดความสามารถทั้งหมดในการเล่น ถ้าครูเห็นว่านักศึกษาคนใดคนหนึ่งเล่นได้ดีหรือมีมาตรฐานสูงกว่าแบบวัดนี้ หรือต่ำกว่าแบบวัดนี้ ก็ให้บวกคะแนนเพิ่มเข้าไปหรือลบคะแนนออกตามความเหมาะสมได้

คะแนน

รายละเอียด

- 5 - ดีมาก (Excellent) 1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมาก (รวมทั้งการเลี้ยงส่งและการยิงประตู)

2. ยืนหรือเคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทำให้ทีมได้เปรียบ
สามารถเคลื่อนไปและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ของเกมสีในขณะนั้น
3. การวิ่งตัดได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. ช่วยในการตั้งรับได้ดี เช่น การกัน การเลี้ยง กันการยิงประตู
และการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 4 – ดี
(Good)
1. ผู้เล่นสามารถครอบครองลูกได้ดีมากเป็นบางครั้งบางคราว เช่น
บางครั้งเลี้ยงได้ดีมาก แต่ส่งลูกไม่ดี หรือยิงประตูไม่ลง
2. ตำแหน่งยืนดีทำให้ทีมสามารถเป็นฝ่ายรุก และรับได้ทันต่อเวลา
3. บางครั้งไม่วิ่งตัด เมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม
4. บางครั้งไม่ช่วยในการสกัดกัน การส่ง การเลี้ยง การกันคน
ยิงประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 3 – ปานกลาง
(Average)
1. ผู้เล่นไม่สามารถควบคุมลูกบาสเกตบอลได้อย่างสม่ำเสมอ เช่น
บ่อยครั้งที่เลี้ยงเสีย ส่งไม่ดี ยิงประตูไม่ลง
2. ไม่อยู่ในตำแหน่งที่ดีในการเล่นบ่อยครั้ง ทั้งในการรับ และการรุก
บางครั้ง ทำให้การเคลื่อนที่ของทีมเสียเปรียบ
3. บางครั้งวิ่งตัดเมื่อมีโอกาส
4. บางครั้งก็ทำให้ทีมได้เปรียบ เช่น การป้องกัน การเลี้ยง การ
ป้องกันการยิงประตู หรือการกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 2 – พอใช้
1. ผู้เล่นควบคุมลูกบาสเกตบอลไม่ได้ บางครั้งอาจเลี้ยงได้ดี แต่ส่ง (Fair)
ไม่ดีหรือยิงประตูไม่ลง
2. บางครั้งอยู่ในตำแหน่งที่ดี แต่บางครั้งทำให้ทีมเคลื่อนที่เข้าไปช้า
3. นานๆ ครั้งที่จะวิ่งตัดแม้จะมีโอกาสที่เหมาะสม
4. ในการตั้งรับนานๆ ครั้งที่จะช่วยในการสกัดกันการเลี้ยงลูก การกัน
การยิงประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล
- 1 – แย่
1. ต้องแก้ไขทักษะพื้นฐานในการครอบครองลูกบาสเกตบอล ขาด (Poor)
ความคล่องตัวในการใช้ทักษะพื้นฐานทั้งการเลี้ยง การส่ง และ
การยิงประตู
2. ขาดความคิดที่ยืนอยู่หรือเคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งที่เหมาะสม
3. ไม่มีการวิ่งตัด
4. ไม่ช่วยในการสกัดกันเลย ไม่ว่าจะเป็นการส่งลูก การกันการยิง
ประตูหรือกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอล

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 112 – 113 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 : 318) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบประเมินความสามารถมวยปล้ำของ ซิกเคลส์ (Sickels Amateur Wrestling Ability Rating Form) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในมวยปล้ำสมัครเล่น โดยแบบประเมินการให้คะแนนนี้ใช้การวิเคราะห์แบบทดสอบจากการทดสอบทักษะพื้นฐานจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งที่เป็นนักกีฬาและในชั้นนักเรียนทั่วไป แบ่งการประเมินออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ 7 ดีเลิศ (Superior) 6 ดีมาก (Excellent) 5 ดี (Good) 4 ปานกลาง (Average) 3 ไม่ดี (Poor) 2 ไม่ดีมาก (Very Poor) 1 ไม่มีเลิศ (Ineffective) และแบ่งทักษะการประเมินออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ทักษะบุคคล	
1.1 การทรงตัว	1 2 3 4 5 6 7
1.2 จังหวะและความเร็ว	1 2 3 4 5 6 7
1.3 การใช้ทักษะ	1 2 3 4 5 6 7
1.4 การเป็นผู้รุก	1 2 3 4 5 6 7
2. ทักษะการต่อสู้	
2.1 ตำแหน่งบน	
2.1.1 การทรงตัว	1 2 3 4 5 6 7
2.1.2 จังหวะและความเร็ว	1 2 3 4 5 6 7
2.1.3 ทักษะต่างๆ	1 2 3 4 5 6 7
2.2 ตำแหน่งล่าง	
2.2.1 การทรงตัว	1 2 3 4 5 6 7
2.2.2 จังหวะและความเร็ว	1 2 3 4 5 6 7
2.2.3 ทักษะต่างๆ	1 2 3 4 5 6 7

คะแนนรวม

คะแนน : คะแนนสูงสุดในการประเมินคือ 70 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน
 แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 120 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 261 – 266) ได้กล่าวถึงแบบประมาณค่าความสามารถในกีฬายิมนาสติก. (Scale for Judging Quality of Performance in Stunts and Tumbling) ว่าใช้เกณฑ์ประเมินคุณภาพของการกระทำไว้ดังนี้

1. การพัก (Relaxation)
2. การควบคุมร่างกาย (Control of the Body)
3. เทคนิค (Technique)
4. ความแม่นยำ (Accuracy)
5. เวลาและจังหวะ (Timing or Rhythm)

6. การใช้ทักษะรวม (Approch)

7. การสิ้นสุดของท่า (Finish)

การประเมิน :

10	ดีมาก	การสิ้นสุดท่าดี การควบคุมร่างกายดี และมีการเคลื่อนที่เป็นธรรมชาติ ไม่เกร็ง มีเทคนิคดี มีความแม่นยำในการเคลื่อนที่มีเวลาและจังหวะถูกต้อง ท่าทางตั้งแต่ต้นจนจบถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
7 - 9	ดี	เหนือค่าเฉลี่ย การสิ้นสุดท่าไม่ดี ไม่เข้าขั้นดีมาก ขาดอยู่ในรายละเอียด 1 หรือ 2 อย่าง
4 - 6	ปานกลาง	ท่าทางต่างๆ อยู่ระดับปานกลาง ท่าทางทำได้หมดและขาดรายละเอียดมาก
1 - 3	ต่ำ	ทำได้ แต่ขาดการควบคุม ไม่มีเทคนิคในการกระทำ
0	ต่ำมาก	ทำไม่ได้

งานวิจัยในประเทศ

ประชา ทองศิริ (2525: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกระบี่กระบอง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะทางกระบี่กระบอง แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามีจำนวน 39 ข้อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองแล้ว ปีการศึกษา 2527 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยใช้ดูลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านมีดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C) ระหว่าง 0.6 - 1.00 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.9654 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า มีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในระดับสูง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยวิธีแจกแจงที่ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินระหว่าง 3.4394 - 34.5708 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง

สุมาลี เพชรศิริ (2527 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินนี้มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความสามารถในการเดินรำ บุคลิกภาพในการเดินรำ และทัศนคติในการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930, 0.890 และ 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่า ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.522, 0.361, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันพบว่า ความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.313, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยใช้วิธีการแจกแจงที พบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินมีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบประเมินที่สร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในระดับที่สูง

ดารณี นวพันธุ์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถในการลีลาในระดับอุดมศึกษา แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีจำนวน 16 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาสมาแล้ว ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินโดยใช้บุคคลประเมินค่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องกับพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.8 – 1.0

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากคะแนนรวมผู้ประเมินทั้งฉบับ กับคะแนนเฉพาะข้อนั้นๆ มีความเที่ยงตรงทั้ง 16 ข้อ ระหว่าง 0.3837 – 0.8550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.8863 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยผู้ประเมิน 3 คน คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่า .45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินโดยวิธีการแจกแจงที่ พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินระหว่าง 0.4286 – 14.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประไพ จริตเอก (2538 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสร้างเกณฑ์ปกติของทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผู้วิจัยได้กำหนดทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะไว้ 5 ทักษะ ได้แก่ การเดิน (Walking) การกระโดด (Jumping) การก้าว – กระโดดเขย่ง (Step – Hp) การก้าว – ชิด – ก้าว (Two – Step) และการก้าว – ก้าว – กระโดดเขย่ง (ชาติซ -Schottische) วิธีการให้คะแนนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ 5 (ดีมาก) 4 (ดี) 3 (ปานกลาง) 2 (ต่ำ) และ 1 (ต่ำมาก) โดยในแต่ละทักษะทำการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องของทักษะจังหวะและทิศทาง หลังจากการสร้างแบบประมาณค่าแล้ว ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยเป็นนักเรียนหญิง 30 คน และนักเรียนชาย 30 คน ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ทั้งนี้เพื่อหาความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และความเชื่อมั่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติด้วยการคำนวณหาคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนกลาง) กรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว เป็นนักเรียนหญิง 100 คน และนักเรียนชาย 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประมาณค่า โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ทำการประเมิน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C.) ระหว่าง 0.8 – 1.0

2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประมาณค่าระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 นักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 0.91 , 0.94 , และ 0.89 นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.94 , 0.93 , และ 0.86 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประมาณค่าที่นำไปประเมินนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 0.89 และ 0.85 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของแบบประมาณค่า คือ นักเรียนหญิงทำคะแนนสูงสุดได้ 221 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 99 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.00 ส่วนนักเรียนชายทำคะแนนสูงสุดได้ 213 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99.50 และทำคะแนนต่ำสุดได้ 104 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1.50

ลลิลลา ธรรมมานุชิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้สร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่าทางทักษะเบื้องต้นของลีลาศ จำนวน 10 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาลีลาศมาแล้วจำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ โดยใช้ดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 6 คน ตามวิธีของโรวินเนสส์ และแฮมเบิลตัน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อกำหนดพฤติกรรม ระหว่าง .6 – 1.00

2. ค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าค่าความเชื่อมั่นของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศเท่ากับ .8593 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเป็นปรนัยของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศ จากผู้ประเมิน 3 คน โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .7468 ผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7604 และผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7811 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาศโดยใช้วิธีแจกแจงค่าที่ พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 2.1108 – 6.8307 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2542) ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
 - 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว จำนวน 30 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยดำเนินการสร้างแบบประเมินตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงพุทธศักราช 2542 วิชาเอกพลศึกษา

2. ศึกษา ตำรา เอกสาร บทความงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเข้าจังหวะ
3. ศึกษาระเบียบการวัดผลตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542
4. ศึกษาระเบียบวิธีการประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง

แบบประเมิน

5. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ โดยทำการปรึกษาประธานที่ปรึกษา และคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อแก้ไขปรับปรุง

6. นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้วในข้อ 5 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อกระทงของแบบทดสอบ

7. นำแบบประเมินที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข นำไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท

8. นำแบบประเมินที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน

วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของแบบประเมิน มีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ทำการประเมินค่าความสามารถของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการทดลองทั้งหมด

3. อธิบาย และสาธิตวิธีการประเมินให้แก่ผู้ประเมินและนักศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประเมินและรายละเอียดอื่นๆ

4. ผู้ประเมินคือ อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 3 คน ทำการประเมินค่าความสามารถของนักศึกษาหลังจากที่นักศึกษาได้เรียน ไปแล้ว

การจัดกระทำกับข้อมูล

น้ำหนักคะแนนที่ได้จากการใช้แบบประเมินมาหาค่าต่างๆ เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) จากการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของการทดสอบแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน

3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทุกรายการ ครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ของคะแนนความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

5. สร้างเกณฑ์ของคะแนนที่ได้รับจากแบบประเมินออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

6. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	มัธยิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
T-Score	แทน	คะแนนที
I	แทน	รายการทดสอบ
Max	แทน	คะแนนสูงสุด
Min	แทน	คะแนนต่ำสุด
M	แทน	นักศึกษาชาย
F	แทน	นักศึกษาหญิง
X ₁	แทน	คะแนนการประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวเบื้องต้น
X ₂	แทน	คะแนนการประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง)
X ₃	แทน	คะแนนการประเมินความสามารถเดินร่าพื้นเมืองของไทย
X ₄	แทน	คะแนนการประเมินความสามารถเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ
X ₅	แทน	คะแนนการประเมินความสามารถออกกำลังกายประกอบดนตรี
R	แทน	คะแนนรวมการประเมินความสามารถทุกรายการของแบบทดสอบทักษะกิจกรรมเข้าจังหวะ
T _x	แทน	คะแนนที่รวมของคะแนนรวมแบบประเมินทุกรายการ
E	แทน	การให้คะแนนของผู้ประเมิน
E ₁	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 1
E ₂	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 2
E ₃	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 3
H	แทน	คะแนนรวมของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน
∞	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากคะแนนการประเมินความสามารถ กิจกรรมเข้าจังหวะของนักศึกษาชายและนักศึกษหญิงวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานครจำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษหญิง 30 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีการของ เพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) โดยแยกชายหญิง

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test Retest) จากการ คำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ของการทดสอบแต่ละรายการ และรวมทุกรายการโดยใช้วิธีการของเพียร์สัน

1.3 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทุกรายการ ครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้วิธีการของ เพียร์สัน (Person' s Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ (Norm) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้คะแนนที่ (T – Score) และแบ่งระดับ การประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

วิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

1.1 หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีการของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยแยกชายหญิง

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรม
เข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวม
ทุกรายการ ของนักศึกษาชาย จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบ
ครั้งที่ 1 (N = 30)

E	N	r					
		X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	T _x
E ₁ กับ E ₂	30	.989*	.877*	.889*	.931*	.878*	.986*
E ₁ กับ E ₃	30	.976*	.616*	.664*	.750*	.786*	.898*
E ₂ กับ E ₃	30	.973*	.713*	.680*	.760*	.772*	.907*

$$\infty = .05, \quad r = .349$$

จากตาราง 1 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึง ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .616 - .989$)

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้า
จังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ
ของนักศึกษาหญิงจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบครั้งที่ 1(N =30)

E	N	R					
		X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	T _x
E ₁ กับ E ₂	30	.895*	.768*	.566*	.557*	.756*	.841*
E ₁ กับ E ₃	30	.735*	.549*	.602*	.662*	.553*	.692*
E ₂ กับ E ₃	30	.709*	.529*	.872*	.557*	.575*	.708*

$$\infty = .05, \quad r = .349$$

จากตาราง 2 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึง ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .529 - .895$)

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรม เข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวม ทุกรายการจากการทดสอบครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 (N =30)

I	N	R	
		M	F
X ₁	30	.993*	.975*
X ₂	30	.940*	.945*
X ₃	30	.931*	.956*
X ₄	30	.943*	.960*
X ₅	30	.909*	.965*
T	30	.965*	.953*

$$\alpha = .05, \quad r = .349$$

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการทดสอบซ้ำ ($r = .909 - .993$)

1.3 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ รวมทุกรายการครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้คะแนนโดยอิสระ (N =30)

เพศ	N	r
M	30	.962*
F	30	.866*

$$\alpha = .05, \quad r = .349$$

จากตาราง 4 แสดงว่า แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ ($r = .962, .866$)

ตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อมูลที่นำมาศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย 140 คน นักศึกษาหญิง 60 คน ได้นำมาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด นำผลที่ได้มาเสนอในรูปตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของ แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการสำหรับนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง วิทยาลัยพลศึกษา (N = 200)

I	\bar{X}		S.D.		Max		Min	
	M	F	M	F	M	F	M	F
	(140 คน)	(60 คน)	(140 คน)	(60 คน)	(140 คน)	(60 คน)	(140 คน)	(60 คน)
X ₁	75.24	73.22	5.15	8.24	88.00	88.00	55.00	57.00
X ₂	25.35	24.08	2.21	2.66	30.00	30.00	19.00	19.00
X ₃	54.54	54.55	2.15	2.27	59.00	58.00	50.00	50.00
X ₄	54.30	54.15	2.30	2.61	59.00	58.00	49.00	48.00
X ₅	24.66	23.15	2.31	2.74	30.00	30.00	20.00	18.00
T _x	234.09	229.15	9.86	13.91	257.00	256.00	205.00	201.00

จากตาราง 5 แสดงว่า

1. การทดสอบการเคลื่อนไหวเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 75.235 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.147 คะแนนสูงสุด 88 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 55 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 73.216 คะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.240 คะแนนสูงสุด 88 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 57 คะแนน
2. การทดสอบการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 25.350 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.214 คะแนนสูงสุด 30 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 19 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 24.083 คะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.663 คะแนนสูงสุด 58 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 50 คะแนน
3. การทดสอบการเดินรำพื้นเมืองของไทย สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 54.542 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.150 คะแนนสูงสุด 59 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 50 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 54.550 คะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.273 คะแนนสูงสุด 58 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 50 คะแนน
4. การทดสอบการเดินรำพื้นเมืองนานาชาติ สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 54.30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.303 คะแนนสูงสุด 59 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 49 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 54.150 คะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.609 คะแนนสูงสุด 58 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 48 คะแนน
5. การทดสอบการออกกำลังกายประกอบดนตรี สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 24.657 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.312 คะแนนสูงสุด 30 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 20 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 23.150 คะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.742 คะแนนสูงสุด 30 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 18 คะแนน

ตาราง 6 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นสำหรับ
นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N =140)

ระดับความสามารถ	M - X_1	T - Score
สูงมาก	83 ขึ้นไป	62 ขึ้นไป
สูง	76 - 82	55 - 61
ปานกลาง	69 - 75	46 - 54
ต่ำ	62 - 68	39 - 45
ต่ำมาก	61 ลงมา	38 ลงมา

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 83 คะแนนขึ้นไป หรือคะแนนที่ 62 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 76 – 82 คะแนน หรือคะแนนที่ 55 – 61 ระดับปานกลางคะแนนดิบ 69 – 75 คะแนน หรือคะแนนที่ 46 – 54 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 62 – 68 คะแนน หรือคะแนนที่ 39 – 45 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 61 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 38 ลงมา

ตาราง 7 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N =60)

ระดับความสามารถ	F - X_1	T - Score
สูงมาก	82 ขึ้นไป	60 ขึ้นไป
สูง	76 – 81	54 – 59
ปานกลาง	70 – 75	47 – 53
ต่ำ	64 – 69	46 – 41
ต่ำมาก	63 ลงมา	40 ลงมา

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมากคะแนนดิบ 82 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 60 ขึ้นไป ระดับสูงคะแนนดิบ 76 – 81 คะแนนหรือคะแนนที่ 54 – 59 ระดับปานกลางคะแนนดิบ 70 - 75 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 53 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 64 - 69 คะแนน หรือคะแนนที่ 46 – 41 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 63 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 40 ลงมา

ตาราง 8 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง)
สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N =140)

ระดับความสามารถ	M - X ₂	T - Score
สูงมาก	28 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	26 - 27	52 - 53
ปานกลาง	24 - 25	49 - 51
ต่ำ	22 - 23	47 - 48
ต่ำมาก	21 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือระดับสูงมาก คะแนนดิบ 28 คะแนนขึ้นไป หรือคะแนนที่ 54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 26 - 27 คะแนน หรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 24 - 25 คะแนนหรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 22 - 23 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 21 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 9 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N =60)

ระดับความสามารถ	F - X ₂	T - Score
สูงมาก	28 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	26 - 27	52 - 53
ปานกลาง	24 - 25	49 - 51
ต่ำ	22 - 23	47 - 48
ต่ำมาก	21 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 28 คะแนนขึ้นไป หรือคะแนนที่ 54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 26 - 27 คะแนนหรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 24 - 25 คะแนน หรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำคะแนนดิบ 22 - 23 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 21 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 10 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินรำพื้นเมืองของไทยสำหรับ นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N =140)

ระดับความสามารถ	M - X ₃	T - Score
สูงมาก	58 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	56 - 57	52 - 53
ปานกลาง	54 - 55	49 - 51
ต่ำ	52 - 53	47 - 48
ต่ำมาก	51 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเดินรำพื้นเมืองของไทย สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 58 คะแนนขึ้นไป หรือคะแนนที่ 54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 56 - 57 คะแนน หรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 54 - 55 คะแนน หรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำคะแนนดิบ 52 - 53 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 51 คะแนนลงมาหรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 11 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองของไทยสำหรับ
นักศึกษานิติศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยพลศึกษา (N =60)

ระดับความสามารถ	F - X ₃	T - Score
สูงมาก	56 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	55 - 56	52 - 53
ปานกลาง	53 - 54	49 - 51
ต่ำ	51 - 52	47 - 48
ต่ำมาก	50 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองของไทย สำหรับนักศึกษานิติศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 56 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 55 - 56 คะแนนหรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 53 - 54 คะแนน หรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 51 - 52 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 50 คะแนนลงมาหรือ คะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 12 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติสำหรับ
นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N =140)

ระดับความสามารถ	M - X_4	T - Score
สูงมาก	57 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	55 - 56	52 - 53
ปานกลาง	53 - 54	49 - 51
ต่ำ	51 - 52	47 - 48
ต่ำมาก	50 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ
สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 57 คะแนนขึ้นไป หรือคะแนนที่
54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 55 - 56 คะแนน หรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนน
ดิบ 53 - 54 คะแนน หรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 51 - 52 คะแนน หรือคะแนนที่
47 - 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 50 คะแนนลงมาหรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 13 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติสำหรับ
นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N =60)

ระดับความสามารถ	F - X_4	T - Score
สูงมาก	57 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	55 - 56	52 - 53
ปานกลาง	53 - 54	49 - 51
ต่ำ	50 - 52	47 - 48
ต่ำมาก	49 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติ
สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือระดับสูงมาก คะแนนดิบ 57 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่
54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 55 - 56 คะแนน หรือคะแนนที่ 52 - 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ
53 - 54 คะแนน หรือคะแนนที่ 49 - 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 50 - 52 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 48
ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 49 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 14 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรี
สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N =140)

ระดับความสามารถ	M – X ₅	T - Score
สูงมาก	28 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป
สูง	26 - 27	52 - 53
ปานกลาง	24 - 25	49 - 51
ต่ำ	22 - 23	47 - 48
ต่ำมาก	21 ลงมา	46 ลงมา

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรีสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 28 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 54 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 26 - 27 คะแนน หรือคะแนนที่ 52 – 53 ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 24 - 25 คะแนนหรือคะแนนที่ 49 – 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 22 - 23 คะแนนหรือคะแนนที่ 47 – 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 21 คะแนนลงมาหรือคะแนนที่ 46 ลงมา

ตาราง 15 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรีสำหรับ
นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N = 60)

ระดับความสามารถ	F – X ₅	T - Score
สูงมาก	29 ขึ้นไป	55 ขึ้นไป
สูง	26 – 28	52 – 54
ปานกลาง	23 – 25	49 - 51
ต่ำ	20 – 22	46 - 48
ต่ำมาก	19 ลงมา	45 ลงมา

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถในการออกกำลังกายประกอบดนตรีสำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก คะแนนดิบ 29 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 55 ขึ้นไป ระดับสูง คะแนนดิบ 26 - 28 คะแนนหรือคะแนนที่ 52 - 54ระดับปานกลาง คะแนนดิบ 23 - 25 คะแนนหรือคะแนนที่ 49 – 51 ระดับต่ำ คะแนนดิบ 20 - 22 คะแนน หรือคะแนนที่ 46 – 48 ระดับต่ำมาก คะแนนดิบ 19 คะแนนลงมา หรือคะแนนที่ 45 ลงมา

ตาราง 16 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวมสำหรับ
นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N = 140)

ระดับความสามารถ	T – Score
สูงมาก	66 ขึ้นไป
สูง	56 - 65
ปานกลาง	45 - 55
ต่ำ	35 - 44
ต่ำมาก	34 ลงมา

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวม สำหรับ
นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมาก อยู่ที่คะแนนที่ 66 ขึ้นไป ระดับสูงอยู่ระหว่าง
คะแนนที่ 56 – 65 ระดับปานกลาง อยู่ระหว่างคะแนนที่ 45 – 55 ระดับต่ำอยู่ระหว่างคะแนนที่
35 - 44 ระดับต่ำมาก อยู่ระหว่างคะแนนที่ 34 ลงมา

ตาราง 17 เกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวมสำหรับ
นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N = 60)

ระดับความสามารถ	T – Score
สูงมาก	67 ขึ้นไป
สูง	56 – 66
ปานกลาง	45 - 55
ต่ำ	34 - 46
ต่ำมาก	33 ลงมา

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะรวมสำหรับ
นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ ระดับสูงมากอยู่ที่คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูงอยู่ระหว่าง
คะแนนที่ 56 – 66 ระดับปานกลาง อยู่ระหว่างคะแนนที่ 45 – 55 ระดับต่ำ อยู่ระหว่างคะแนนที่
34 – 46 ระดับต่ำมาก อยู่ระหว่างคะแนนที่ 33 ลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่เป็นมาตรฐานในวิทยาลัย
พลศึกษา
2. เพื่อหาคุณภาพ ของแบบประเมินความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินวิชากิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา
(หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พุทธศักราช 2542 วิชาเอกพลศึกษา)
ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัย
พลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยวิธี
การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ เป็นนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษารุงเทพที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย
30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
ชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 คน
เป็นนักศึกษาชาย 140 คน และนักศึกษาหญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินความสามารถ กิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

1. นำแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานกรรมการ และผู้เชี่ยวชาญกิจกรรมเข้าจังหวะ 5 ท่าน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
2. นำแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคุณภาพของแบบประเมิน โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest)
3. นำแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากคะแนนการประเมินความสามารถ กิจกรรมเข้าจังหวะของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานครจำนวน 60 คน โดย แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรม เข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ใน การทดสอบครั้งที่ 1 โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) จากการ คำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของการทดสอบแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยใช้วิธีการของ เพียร์สัน

3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทุกรายการ ครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้วิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ของคะแนนความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

5. สร้างเกณฑ์ของคะแนนที่ได้รับจากแบบประเมินออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

6. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การสร้างเกณฑ์ (Norm) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้คะแนนที่ (T – Score) และแบ่งระดับการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการหาค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบครั้งที่ 1 ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า

1.1 แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = .973 - .989$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = .709 - .895$)

1.2 แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) สำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .616 - .877$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .529 - .768$)

1.3 แบบประเมินความสามารถการเต้นรำพื้นเมืองของไทย สำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .664 - .889$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .566 - .872$)

1.4 แบบประเมินความสามารถการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติสำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = .750 - .931$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลาง ($r = .557 - .662$)

1.5 แบบประเมินความสามารถการออกกำลังกายประกอบดนตรีสำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = .772 - .878$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .553 - .756$)

1.6 แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาชายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = .898 - .986$) และสำหรับนักศึกษาหญิงมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = .692 - .841$)

2. ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของการประเมินความสามารถแต่ละรายการและรวมทุกรายการของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า

2.1 แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .993$,และหญิง $r = .975$)

2.2 แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .940$,และหญิง $r = .945$)

2.3 แบบประเมินความสามารถการเดินร่าพื้นเมืองของไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .931$,และหญิง $r = .956$)

2.4 แบบประเมินความสามารถการเดินร่าพื้นเมืองนานาชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .943$,และหญิง $r = .960$)

2.5 แบบประเมินความสามารถการออกกำลังกายประกอบดนตรีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .909$,และหญิง $r = .965$)

2.6 แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทุกรายการมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $r = .965$,และหญิง $r = .953$)

3. ผลการหาความเที่ยงตรงของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทุกรายการ

ครั้งที่ 1 กับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวก ระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ ($r = .962$, .866) ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

4. ผลการศึกษาเกณฑ์ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนดิบของการประเมินทุกรายการเป็นคะแนนที่ (T – Score) พบว่า

4.1 ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้

สูงมาก	อยู่ที่คะแนนที่	66 ขึ้นไป
สูง	อยู่ระหว่างคะแนนที่	56 - 65
ปานกลาง	อยู่ระหว่างคะแนนที่	45 - 55
ต่ำ	อยู่ระหว่างคะแนนที่	44 - 35
ต่ำมาก	อยู่ระหว่างคะแนนที่	34 ลงมา

4.2 ระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้

สูงมาก	อยู่ที่คะแนนที่	67 ขึ้นไป
สูง	อยู่ระหว่างคะแนนที่	56 - 66
ปานกลาง	อยู่ระหว่างคะแนนที่	45 - 55
ต่ำ	อยู่ระหว่างคะแนนที่	34 - 46
ต่ำมาก	อยู่ระหว่างคะแนนที่	33 ลงมา

อภิปรายผล

1. ความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้คะแนนเหมือนกัน และให้คะแนนในสิ่งเดียวกัน ซึ่งวิลกูส (Willgoose. 1961 : 21-28) ได้กล่าวถึงความหมายของความเป็นปรนัยไว้ว่าเน้นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนนการทดสอบ แม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้นั้น ใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม ทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกัน เสริม ทัดศรี (มปป. : 1) กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่คำถามหรือสิ่งเร้าที่ต้องมีความชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจตรงกัน การตรวจให้คะแนนต้องมีกฎเกณฑ์

แน่นอนแม้จะใช้ผู้วัดหลายคน ให้คะแนนก็จะได้ผลตรงกัน และการแปลความหมายคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดนั้นก็ให้ความหมายตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิริยา บุญชัย . (2529 : 25-26) ได้กล่าวไว้ว่า ความเป็นปรนัยคือแบบทดสอบหรือข้อสอบนั้นมีความคงที่ในการให้คะแนนในการตรวจให้คะแนนนั้นไม่ว่าจะตรวจเมื่อใดหรือใครเป็นผู้ตรวจก็ตาม คะแนนของคำตอบนั้นจะคงที่อยู่เสมอ แสดงว่า แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยสูง

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และรวมทุกรายการจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และรวมทุกรายการในการทดสอบกับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในเกณฑ์ที่สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการดังนี้ คือ แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักศึกษาชาย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .993$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูง ($r = .975$) แบบประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง) ของนักศึกษาชายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .940$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูง ($r = .945$) แบบประเมินความสามารถการเดินรำพื้นเมืองของไทย ของนักศึกษาชาย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .931$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง($r = .956$) แบบประเมินความสามารถการเดินรำพื้นเมืองนานาชาติ ของนักศึกษาชาย มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูง ($r = .943$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .960$) แบบประเมินความสามารถการออกกำลังกายประกอบดนตรีของนักศึกษาชาย มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูง ($r = .909$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .965$) แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะของนักศึกษาชายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .965$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .953$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนตามแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ และรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้สูงก็จะทำคะแนนตามแบบประเมินความสามารถ กิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้สูงด้วย ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนตามแบบประเมินความสามารถกิจกรรม เข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการในการทดสอบ ครั้งที่ 1 ได้ต่ำก็จะ ทำคะแนนตามแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และรวมทุกรายการในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ต่ำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับพูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532: 26) กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบ เมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน และแม้ว่าจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้อีกทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้

เหมือนเดิม แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น ผาณิต บิลมาศ (2530 : 39 – 40) กล่าวว่าแบบทดสอบที่ทำการทดสอบโดยผู้ทดสอบคนเดียวกัน ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกันโดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) ได้ผลการทดสอบเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเชื่อมั่น และวาสนา คุณภาอภิสิทธิ์ (2529 : 223) ได้กล่าวว่าความเชื่อมั่นเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดนักเรียนกลุ่มใดก็มีผลเหมือนกัน ดังนั้นแสดงว่าแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง

3. ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทุกรายการของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงกับคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า มีความเที่ยงตรงอยู่ในเกณฑ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความเที่ยงตรงของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทุกรายการของนักศึกษาชายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .962$) และนักศึกษาหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง ($r = .866$) แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนรวมทุกรายการของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้สูงก็จะได้คะแนนรวมจากผู้เชี่ยวชาญสูงด้วย ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนรวมทุกรายการของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ต่ำก็จะได้คะแนนรวมทุกรายการของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ต่ำก็จะได้คะแนนรวมจากผู้เชี่ยวชาญต่ำด้วย เสริม ทัดศรี (ม.ป.ป. : 31) ได้กล่าวว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำในการวัดของเครื่องมือซึ่งทำให้ผลที่ได้จากการวัดตรงตามที่ต้องการหรือจุดประสงค์ ดังนั้นเครื่องมือวัดผลที่มีความเที่ยงตรงจะสามารถวัดคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดได้ ทำให้ได้ผลของการวัดที่แทนคุณลักษณะที่จะวัดของบุคคล และสามารถแปลผลได้ตรงตามจุดประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ วิลกูส (Willgoose. 1961 : 21 – 28) ได้กล่าวไว้ว่า ความเที่ยงตรง หมายถึง แบบทดสอบที่สามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าของคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูง ดังนั้นแสดงว่าแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง

4. การสร้างเกณฑ์ ของแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนดิบจากการทดสอบทุกรายการให้เป็นคะแนนที (T – Score) แล้วรวมคะแนนที (T – Score) ของการทดสอบทุกรายการ โดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก และควรปรับปรุง ซึ่งแสดงถึงระดับความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและแปลผลต่อไป แสดงว่า แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ วีรยา บุญชัย

(2529 : 26-27) กล่าวไว้ว่า เกณฑ์ปกติ หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของ ประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง สามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะ เดียวกันได้ ดังนั้น แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์ปกติ เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรของกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคลาร์ก (Clark. 1976 : 32) ที่ได้กล่าวว่าตัวอย่างที่จะนำมา สร้างเกณฑ์ปกตินั้น จะต้องได้มาจากการสุ่มและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาและเกณฑ์ปกติ ที่สร้างขึ้นจะใช้ได้เฉพาะประชากรที่ต้องการจะศึกษาเท่านั้น นอกจากนี้ แบบประเมินความสามารถ กิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยังมีเกณฑ์ปกติในการ ทดสอบแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้ทราบระดับ ความสามารถของตนเองและเกิดความสนใจในการทดสอบอีกด้วย ดังนั้นจึงถือว่าแบบทดสอบที่ดี ตามที่ วิลกูส (Willgoose. 1961: 21 - 28) กล่าวไว้ว่าคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีคือ ต้องมี ความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) มีความเป็นปรนัย (Reliability) และมีเกณฑ์ ปกติ (Norms)

5. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนอกจากจะมี คุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังพอจะแยกได้อีก ดังนี้

5.1 มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งได้จากการให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอน วิชากิจกรรมเข้าจังหวะช่วยตรวจดูข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีความเที่ยงตรงตามสภาพ ซึ่ง ได้จากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้จากการประเมิน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาคปฏิบัติปลายภาคของผู้เข้ารับการประเมิน

5.2 ใช้เป็นเกณฑ์แบ่งระดับความสามารถของผู้เข้ารับการประเมิน จะเห็นได้ จากค่าอำนาจจำแนกรายข้อ สามารถแบ่งแยกคนเก่งและคนอ่อนออกจากกันได้ แบบประเมินนี้ จะนำไปใช้ประเมินก่อนหรือหลังเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะก็ได้

5.3 ประหยัดเวลา การประเมินสามารถกระทำได้ในขณะที่เรียนในแต่ละชั่วโมง ไม่จำเป็นต้องกำหนดเวลาเพื่อทดสอบต่างหากจากชั่วโมงเรียน

5.4 สะดวกในการให้คะแนน เพราะแบบประเมินแต่ละข้อมีขอบเขตของการ ให้คะแนน ผู้ประเมินอ่านแล้วเข้าใจง่าย และสามารถให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้ ตามความเหมาะสม

5.5 ประหยัดบุคลากร แบบประเมินฉบับนี้ผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องเป็นคนเก่งหรือมีประสบการณ์มาก ผู้ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว สามารถ เป็นผู้ประเมินได้

5.6 มีความยุติธรรม จะเห็นว่าแบบประเมินแต่ละข้อนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดระดับ คะแนนตามความสามารถของผู้เข้ารับการประเมิน ถ้าผู้เข้ารับการประเมินมีความสามารถมาก ก็จะได้คะแนนสูง และหากมีความสามารถน้อยก็จะได้คะแนนน้อย นอกจากนี้แบบประเมินยังเป็น เครื่องช่วยในการสังเกตและตัดสินใจให้คะแนนของผู้ประเมิน ให้ไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
เหมาะสำหรับครูพลศึกษา จะนำไปทำการทดสอบผู้เรียน เพื่อแบ่งกลุ่มหรือวัดผลการเรียนกิจกรรม
เข้าจังหวะ เพราะผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติไว้เรียบร้อยแล้ว
2. ผู้ประเมินควรอ่านคำอธิบาย ความหมาย วิธีการปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนนให้เข้าใจ
3. ควรประเมินครั้งละ 1 ทักษะให้จบสิ้นไปก่อน แล้วค่อยประเมินทักษะต่อไป
4. ขณะประเมิน ผู้ประเมินควรมีใบประเมินความสามารถทางการเคลื่อนไหวเบื้องต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบการให้คะแนนในแต่ละทักษะย่อย ซึ่งสามารถจะช่วยให้เกณฑ์การให้
คะแนนเป็นไปในแนวเดียวกัน และป้องกันการสับสน
5. ในแต่ละทักษะย่อย จะใช้เวลาประมาณ 30-50 วินาที ดังนั้นเพื่อให้เกิดความ
รวดเร็ว ผู้ประเมินสามารถประเมินได้ครั้งละประมาณ 3 – 4 คน
6. สถานที่ทดสอบ ควรเงียบหรือมีเสียงรบกวนน้อยที่สุด
7. จังหวะที่ใช้ในการประเมิน ควรเป็นจังหวะที่ชัดเจน ผู้รับการประเมินทุกคนสามารถ
ฟังจังหวะได้โดยไม่เกิดความสับสน ใน 1 ห้องเพลงมี 4 จังหวะ อัตราความเร็วเท่ากับ 32
ห้องเพลง/นาที
8. ผู้รับการประเมินควรรับทราบเกี่ยวกับวิธีการทดสอบเกณฑ์การให้คะแนน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างเกณฑ์ประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักเรียนในระดับ
มัธยมศึกษาทั่วประเทศ
2. ควรนำแบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เพชรานนท์. (2530). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- ชัยรัตน์ อุ่ณวิเศษ. (2541). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาตามสากลสำหรับนักศึกษาระดับ
อุดมศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี นวพันธ์. (2528). *แบบประเมินค่าความสามารถลีลาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
ถ่ายเอกสาร.
- ดวงพร ศิริสมบัติ. (2539). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *ระบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนระดับอุดมศึกษาตามแนว
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- ธีร ศรแก้ว. (2538). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : มณฑลการพิมพ์.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. (2525). *การวัดผลและการประเมินการศึกษา*. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประชา ทองศิริ. (2525). *การสร้างแบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะกระบี่
กระบองของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- ประไพ จริตเอก. (2538). *การสร้างแบบประมาณค่าทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชา
กิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- . (2526). *การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
พลศึกษาคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิชิต ภูติจันทร์ และธงชัย มาศพงศ์. (2531). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พีรพงศ์ บุญศิริ. (2519). *กิจกรรมเข้าจังหวะพื้นฐาน*. เชียงใหม่ : วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- เยาวดี รวงชัยกุล. (2521, กันยายน-ตุลาคม). "หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา,"
วารสารครุศาสตร์. หน้า 5-14.

- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2526). *มูลสารการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลลิลลา ธรรมานุชิต. (2538). *การสร้างมาตราส่วนประมาณค่าความสามารถทางลีลาสำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- ลาวัลย์ สุกรี และเทพวาทินี หอมสนิท. (2521). *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ :
กรุงเทพการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. (2542). *เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาของคุรุสภา 2540*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2529). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตพลศึกษา.
- _____. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์ดี.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิริยา บุญชัย และสุพิตร สมานีโต. (ม.ป.ป.) *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และ
พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- สุมาลี เพชรศิริ. (2527). *แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ
นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2526). *เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพินทร์ โภชนาดา. (2518). *การประเมินการเรียนการสอน*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เสริม ทัดศรี. (ม.ป.ป.) *ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา*. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก*. กรุงเทพฯ : สกศ.
- สำเร็จ มณีเนตร. (2525) *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา.
- สุรีย์พร ภูศรี. (ม.ป.ป.) *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. มหาสารคาม : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. _____ . (2543) *กิจกรรมเข้าจังหวะ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Barrow , Harold M. and Rosemary, McGee. (1976). *A Practical Approach to Measurement in Physical Education*. New York : McGraw – Hill.
- Clarke , Harrison. (1976). *Application of Measurement to Health and Physical Education*. 5th ed. New Jersey : Prentice – Hall Inc.
- Hopkins , Charles D. and Antes, Richard L. (1979). *Classroom Testing*. Itasca : FE. Peacock Publishers Inc.
- Johnson , Barry L. and Nelson, Jack K. (1979). “Basic Concepts in Test Evaluation,” *Practical Measurements for Evaluation in Physical Education*. 4th ed. Minesota : Burgess Internation Group Inc.
- Willgooge, Carl E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education*. New York : Mc Greaw Hill Book Company, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างแบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

วิธีการประเมิน

แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่

1. ทำเริ่มต้น
2. จังหวะ
3. ความถูกต้องสวยงาม

การให้คะแนนในการทดสอบทักษะทางกิจกรรมเข้าจังหวะเป็นลักษณะแบบประเมินค่า มี 5 ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ทำเริ่มต้น

5 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ตามจังหวะเพลงที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องและนุ่มนวล

4 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องแต่ขาดความนุ่มนวล

3 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้ยินเสียงเพลงเป็นครั้งที่ 2 และสามารถปฏิบัติได้ดี

2 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าได้อย่างถูกต้อง แต่ต้องได้รับคำแนะนำ

1 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้ แต่ไม่เข้าจังหวะดนตรี

จังหวะ

5 หมายถึง ผู้เต้นสามารถเต้นได้ลงจังหวะ ถูกต้อง สวยงาม กลมกลืน

4 หมายถึง ผู้เต้นสามารถเต้นได้ลงจังหวะเป็นส่วนมาก โดยที่สามารถแก้ไขได้ถูกต้องด้วยตนเอง

3 หมายถึง ผู้เต้นสามารถเต้นได้ลงจังหวะเป็นบางครั้ง และสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง

2 หมายถึง ผู้เต้นสามารถเต้นได้ลงจังหวะเป็นบางครั้ง มีความผิดพลาดเล็กน้อย สามารถแก้ไขได้

1 หมายถึง ผู้เต้นสามารถเต้นได้ลงจังหวะเป็นบางครั้ง มีความผิดพลาดบ่อยครั้ง

ความถูกต้องสวยงาม

5 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะดนตรี เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องตามจังหวะดนตรี มีทักษะถูกต้อง การเคลื่อนไหวหรือท่าทางการเต้นสวยงาม

4 หมายถึง ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะดนตรี เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องตรงตามจังหวะดนตรี มีทักษะถูกต้อง แต่การเคลื่อนไหวหรือท่าทางการเต้น ขาดความกลมกลืนสวยงาม

3 หมายถึง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าได้ถูกต้องตามจังหวะดนตรีเป็นส่วนใหญ่ การแสดงทักษะ ผิดพลาดเล็กน้อย และการเต้นขาดความกลมกลืน สวยงาม

2 หมายถึง ผู้เต้นก้าวเท้าไม่ถูกต้องตามจังหวะดนตรีเป็นส่วนใหญ่ การแสดงทักษะ ผิดพลาดเป็นบางครั้ง และขาดความกลมกลืนสวยงาม

1 หมายถึง ผู้เต้นก้าวเท้าไม่ถูกต้องตามจังหวะดนตรีเป็นบางครั้ง และการแสดงทักษะ ผิดพลาดบ่อย ขาดความกลมกลืน สวยงาม

การให้คะแนน

การประเมินค่าทักษะการเคลื่อนไหว ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ จะประเมินทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ท่าเริ่มต้น จังหวะ และความถูกต้องสวยงาม การให้คะแนนเป็นการประเมินค่ามี 5 ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

5 เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอน คล่องแคล่วไม่เกร็ง อวัยวะทุกส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน สวยงาม

4 เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอน เป็นส่วนมาก แต่ขาดความกลมกลืนสวยงาม สามารถแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตัวเอง

3 เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอน เป็นส่วนใหญ่ มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย และขาดความกลมกลืนสวยงาม

2 เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้ทดสอบสามารถแสดงทักษะได้ถูกต้องตามขั้นตอน เป็นบางครั้ง และขาดความกลมกลืนสวยงาม

1 เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้ทดสอบแสดงทักษะผิดพลาดบ่อย และขาดความกลมกลืนสวยงาม

การเดิน

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าว โดยการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่งลำตัวตั้งตรง แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติ การก้าวทำให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี (1 ก้าว เท่ากับ 1 จังหวะ)

การก้าว - กระโดดเขย่ง

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวหนึ่งเท้าไปข้างหน้า แล้วกระโดดขึ้น-ลงสู่พื้นด้วยเท้าเดิม (กระโดดเขย่ง) พร้อมกับยกอีกเท้าหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวา ตามธรรมชาติ หรือเท้าเอวทำสลับกันไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะ การก้าวทำให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ เช่น ก้าวเท้าซ้าย-กระโดดเขย่งด้วยเท้าซ้าย ยกเท้าขวามาข้างหน้าหรือก้าวเท้าขวา กระโดดเขย่งด้วยเท้าขวา ยกเท้าซ้ายมาข้างหน้าตามจังหวะดนตรี เป็นต้น (1 ก้าว-กระโดดเขย่ง เท่ากับ 2 จังหวะ)

การก้าว - ก้าว - ก้าว - กระโดดเขย่ง

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า 3 ก้าว และกระโดดเขย่งในจังหวะที่ 4 พร้อมกับยกขาอีกข้างหนึ่งมาข้างหน้า โดยให้ต้นขาขนานกับพื้น (1-2-3 Hop) แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวา ตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวทำให้ก้าวห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ตามจังหวะดนตรี (1 ซาดิซ เท่ากับ 4 จังหวะ)

การก้าว-ชิด-ก้าว หรือการทำทูลเตป

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้า แล้วเท้าอีกข้างหนึ่งมาชิดเท้าแรก ถ่าน้ำหนักตัวไว้บนเท้าที่มาชิดพร้อมกับก้าวเท้าแรกไปข้างหน้า แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติหรือเท้าเอว การก้าวทำให้ห่างประมาณ 1 ช่วงไหล่ ตามจังหวะดนตรี ตามจังหวะดนตรี เช่น ซ้าย-ชิด-ซ้าย ขวา-ชิด-ขวา เป็นต้น (1 ก้าว-ชิด-ก้าว เท่ากับ 2 จังหวะ)

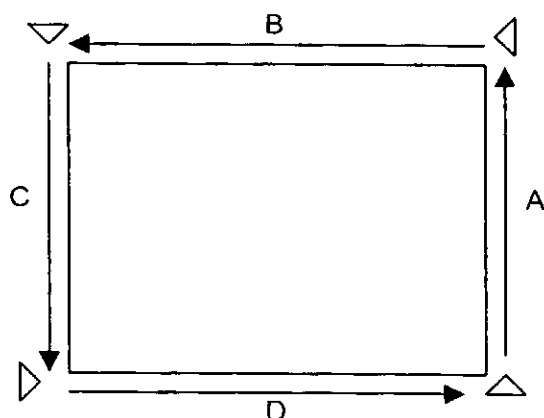
การลื่นไถล หรือการสไลด์

การก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้าง ๆ แล้วลากเท้าอีกข้างหนึ่งไปชิดเท้าแรก ถ่าน้ำหนักตัวไว้บนเท้าที่มาชิด พร้อมกับก้าวเท้าแรกไปด้านข้าง เหวี่ยงแขนออกด้านข้าง ตามเท้าที่เคลื่อน

การกระโดดสลับเท้า

การเคลื่อนที่ด้วยการก้าว โดยการเปลี่ยนน้ำหนักตัวจากเท้าหนึ่งไปยังอีกเท้าหนึ่งสลับกันอย่างรวดเร็ว น้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้าทั้งสอง ลำตัวตั้งตรง แขนเหวี่ยงสลับซ้าย-ขวาตามธรรมชาติ การก้าวทำให้สลับกันเร็ว ๆ ตามจังหวะดนตรี

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำวิจัย

- □ □ = ผู้ประเมิน
- = ผู้ทดสอบ
- △ (with a square inside) = ผู้ช่วยและเครื่องเสียง
- △ = จุดเริ่มต้น

ขั้นเตรียม

1. โรงยิมส์
2. โต๊ะนั่งสำหรับผู้ประเมิน 3 ท่าน ผู้ช่วยสำหรับเปิดเพลง 1 ท่าน
3. เครื่องเสียง และดรัมเทปเพลง
4. ใบประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คนละ 1 ใบ
5. กำหนดจุดเริ่มต้นและทิศทางการเคลื่อนไหว
6. ผู้ประเมินศึกษาวิธีการให้คะแนนตามทักษะ จังหวะ ทิศทาง ที่กำหนดไว้

นักศึกษาฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ตามจังหวะและทิศทางที่กำหนดไว้ (ผู้ช่วยเปิดเพลงให้นักศึกษาฝึกซ้อม)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินครั้งละ 1 ทักษะ ให้จับสันจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
2. ประเมินนักศึกษาค้างครั้งละ 4 คน
3. ผู้ประเมินอยู่ด้านหลังหน้าของนักศึกษา โดยนักศึกษายืนตรงเครื่องหมายจุดเริ่มต้น เมื่อผู้

ช่วยประเมินเปิดเพลง ผู้ประเมินเริ่มสังเกตการปฏิบัติของนักศึกษาตามคำอธิบายที่กำหนดไว้ทำการประเมินเป็นระดับคะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามความสามารถของนักศึกษาที่ปฏิบัติได้ โดยให้ทำ 2 ครั้ง และใช้ครั้งที่ดีที่สุดไปจนจบสิ้นทุกทักษะ

**แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา**

ชื่อผู้เข้ารับการประเมิน.....ชั้นปีที่.....
ชื่อผู้ประเมิน.....

รายการทดสอบ

	ท่าเริ่มต้น	จังหวะ	ความถูกต้อง และสวยงาม
1. การเคลื่อนไหวเบื้องต้น			
1.1 การเดิน (Walk)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.2 การฮอป (Hop)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.3 ชาติช (Schottische)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.4 ก้าวชิดก้าว (Two-Step)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.5 สคิป (Skip)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
1.6 สไลด์ (Slide)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2. การเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง)			
2.1 เพลงบังคับ	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
2.2 เพลงเลือก	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3. การเต้นรำพื้นเมืองของไทย			
3.1 เพลงบังคับ			
3.1.1.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.1.2.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.2 เพลงเลือก			
3.2.1.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
3.2.2.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4. การเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ			
4.1 เพลงบังคับ			
4.1.1.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.1.2.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.2 เพลงเลือก			
4.2.1.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4.2.2.....	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
5. การออกกำลังกายประกอบดนตรี			
5.1 การบริหารประกอบดนตรี	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
5.2 การออกกำลังกายแบบแอโรบิคแดนซ์ (Aerobic Dance)	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5

ภาคผนวก ข

คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับ
นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ตาราง 18 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะ
ของนักศึกษาชาย (30คน)

คนที่	ความสามารถ เคลื่อนไหวเบื้องต้น		ความสามารถเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี (เพลง)		ความสามารถเต้นรำ พื้นเมืองของไทย		ความสามารถเต้นรำ พื้นเมืองนานาชาติ	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	80	80	25	25	52	52	54	54
2	77	77	24	25	53	54	52	52
3	78	77	26	27	54	54	56	55
4	78	78	26	25	52	52	56	57
5	78	79	25	25	56	55	52	53
6	79	80	21	21	56	57	56	56
7	83	84	26	27	52	53	58	59
8	68	68	24	23	56	56	57	57
9	75	74	25	25	58	59	56	56
10	80	80	26	27	57	57	52	52
11	83	84	28	27	56	56	53	54
12	78	79	28	29	52	52	54	54
13	77	77	26	27	53	54	52	52
14	79	80	27	27	54	54	56	55
15	78	77	22	23	52	52	52	53
16	84	84	26	27	56	55	56	56
17	68	68	26	26	56	57	58	59
18	78	76	25	26	52	53	57	57
19	75	76	24	25	56	56	56	56
20	73	74	28	29	58	59	52	52
21	80	81	27	27	57	57	53	54
22	76	77	27	27	52	52	54	54
23	74	73	22	20	53	54	52	52
24	73	74	23	23	54	54	56	55
25	73	75	26	27	52	52	56	57
26	77	78	25	25	56	55	52	53
27	79	80	25	25	56	57	56	56
28	72	72	20	20	52	53	58	59
29	76	77	23	24	56	56	57	57
30	78	79	22	22	58	59	52	52

ตาราง 19 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะของนักศึกษาหญิง (30คน)

คนที่	ความสามารถการเคลื่อนไหวเบื้องต้น		ความสามารถการเคลื่อนไหวประกอบดนตรี (เพลง)		ความสามารถการเต้นรำพื้นเมืองของไทย		ความสามารถการเต้นรำพื้นเมืองนานาชาติ		ความสามารถการออกกำลังกายประกอบดนตรี	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1	80	79	22	23	55	56	54	54	23	22
2	81	80	27	28	50	50	55	55	23	23
3	77	77	23	24	52	53	54	54	20	21
4	70	71	24	25	54	54	53	53	22	23
5	72	72	25	24	55	55	55	55	27	28
6	72	72	26	27	53	54	54	54	26	27
7	78	78	26	26	52	53	52	53	25	26
8	78	79	24	25	53	55	55	56	22	22
9	79	79	26	26	53	54	54	54	23	23
10	70	70	20	20	52	53	55	55	28	30
11	66	66	23	23	55	56	53	54	20	22
12	78	79	27	28	55	56	52	53	26	26
13	77	77	24	24	50	50	54	55	26	25
14	80	80	25	26	52	53	53	54	22	23
15	65	65	23	23	54	54	52	53	23	22
16	70	71	25	25	55	55	55	56	24	26
17	72	72	25	24	53	54	55	56	26	28
18	79	79	24	25	52	53	58	57	28	26
19	72	72	26	27	53	55	56	57	26	27
20	77	78	26	26	53	54	58	59	24	26
21	80	80	25	25	52	53	56	57	22	22
22	79	79	28	28	55	56	58	58	25	26
23	77	77	24	24	55	56	57	58	23	23
24	80	80	25	26	50	50	57	56	22	23
25	65	65	23	23	52	53	52	53	22	22
26	71	71	25	25	54	54	58	57	25	26
27	71	72	24	24	55	55	58	58	29	28
28	69	69	25	25	53	54	57	57	26	26
29	70	72	26	27	52	53	56	57	26	27
30	78	78	26	26	53	55	57	57	28	28

ตาราง 20 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะของ นักศึกษาชาย (140 คน)

คนที่	ความสามารถการ เคลื่อนไหวเบื้องต้น	ความสามารถการเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี (เพลง)	ความสามารถการเต้นรำ พื้นเมืองของไทย	ความสามารถการเต้นรำ พื้นเมืองนานาชาติ	ความสามารถ ออกกำลังกายประกอบดนตรี
1	78	20	51	53	22
2	78	23	50	54	21
3	78	26	51	53	23
4	69	25	53	52	23
5	71	24	54	50	24
6	74	26	53	53	22
7	68	25	52	54	20
8	70	25	50	53	21
9	74	25	53	52	24
10	81	25	55	50	26
11	88	30	56	53	29
12	73	24	54	55	24
13	80	24	54	56	30
14	75	24	54	52	26
15	75	30	58	50	28
16	75	30	58	51	28
17	82	28	58	55	30
18	71	24	52	54	24
19	72	24	54	54	24
20	75	28	53	54	23
21	75	24	50	58	24
22	78	26	52	58	25
23	76	22	52	58	22
24	73	24	53	52	24
25	71	23	53	54	23
26	74	24	57	53	24
27	70	23	54	50	26
28	82	24	54	52	21
29	69	27	55	52	24
30	79	25	57	53	28

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถ	ความสามารถเคลื่อนไหว	ความสามารถเดินร่ำ	ความสามารถเดินร่ำ	ความสามารถ
	เคลื่อนไหวเบื้องต้น	ประกอบดนตรี (เพลง)	พื้นเมืองของไทย	พื้นเมืองนานาชาติ	ออกกำลังกายประกอบดนตรี
31	82	28	58	53	28
32	81	30	57	57	22
33	80	29	57	54	24
34	82	28	58	57	27
35	81	27	56	54	29
36	86	26	58	54	27
37	81	28	50	55	28
38	73	30	56	57	30
39	82	30	58	58	29
40	77	25	55	57	24
41	79	25	53	57	22
42	85	29	57	56	30
43	69	22	53	54	25
44	72	25	53	54	24
45	72	23	53	52	24
46	79	26	55	56	26
47	70	22	52	53	21
48	62	21	52	49	21
49	64	21	51	50	21
50	74	24	56	58	22
51	80	26	52	55	21
52	77	26	52	59	27
53	80	19	53	58	21
54	75	24	52	53	24
55	71	24	55	54	21
56	62	22	52	52	23
57	74	29	57	58	23
58	73	25	55	55	22
59	72	24	55	55	25
60	73	25	55	57	26

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถ	ความสามารถเคลื่อนไหว	ความสามารถเดินร้ว	ความสามารถเดินร้ว	ความสามารถ
	เคลื่อนไหวเบื้องต้น	ประกอบดนตรี (เพลง)	พื้นเมืองของไทย	พื้นเมืองนานาชาติ	ออกกำลังกายประกอบดนตรี
61	76	26	53	54	25
62	77	25	52	55	22
63	74	25	54	52	22
64	79	25	55	58	27
65	76	27	54	54	25
66	72	25	53	56	25
67	74	26	54	52	24
68	70	25	51	52	25
69	78	23	54	54	23
70	75	28	54	55	25
71	74	25	53	53	23
72	69	22	53	55	23
73	74	24	53	55	22
74	82	24	54	53	25
75	79	26	56	52	25
76	72	25	54	54	23
77	70	24	53	55	25
78	77	29	56	54	26
79	77	26	53	53	25
80	77	25	57	54	23
81	75	24	55	51	23
82	70	25	53	54	24
83	75	23	55	54	23
84	72	24	54	53	25
85	75	24	55	53	24
86	80	25	57	55	27
87	80	28	56	53	27
88	75	28	55	55	23
89	71	27	51	54	26
90	77	27	56	55	24

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถ	ความสามารถเคลื่อนไหว	ความสามารถเดินร่ำ	ความสามารถเดินร่ำ	ความสามารถ
	เคลื่อนไหวเบื้องต้น	ประกอบดนตรี (เพลง)	พื้นเมืองของไทย	พื้นเมืองนานาชาติ	ออกกำลังกายประกอบดนตรี
91	71	28	58	57	24
92	79	29	59	56	28
93	70	24	58	55	27
94	71	28	59	51	23
95	80	27	56	56	28
96	69	24	57	57	27
97	80	27	57	58	26
98	80	26	55	57	25
99	80	24	56	58	25
100	79	25	56	57	24
101	75	27	55	57	28
102	77	25	55	57	27
103	77	27	57	55	26
104	78	24	55	54	23
105	79	27	57	52	24
106	79	25	51	53	28
107	79	27	53	55	26
108	78	27	56	54	25
109	79	26	55	52	28
110	82	27	56	51	25
111	77	23	55	50	25
112	79	26	55	55	27
113	75	25	54	53	25
114	72	26	56	54	22
115	80	26	59	51	25
116	77	26	55	52	25
117	78	25	56	55	26
118	76	27	57	52	26
119	74	25	55	57	25
120	81	24	54	55	25

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	ความสามารถ เคลื่อนไหวเบื้องต้น	ความสามารถเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี (เพลง)	ความสามารถเดินร่ำ พื้นเมืองของไทย	ความสามารถเดินร่ำ พื้นเมืองนานาชาติ	ความสามารถ ออกกำลังกายประกอบดนตรี
121	58	22	53	51	23
122	79	26	50	52	24
123	73	24	53	59	23
124	84	29	54	52	24
125	63	21	51	56	25
126	68	22	58	57	22
127	72	28	53	54	20
128	72	21	55	58	21
129	72	26	55	59	25
130	73	24	55	53	21
131	55	23	53	51	23
132	74	24	54	54	25
133	69	27	55	52	27
134	81	26	57	58	25
135	76	23	56	58	29
136	72	24	54	54	24
137	77	26	56	56	29
138	78	29	58	55	25
139	77	27	55	57	25
140	75	25	55	54	25

ตาราง 21 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถกิจกรรมเข้าจังหวะของนักศึกษาหญิง (60คน)

คนที่	การเคลื่อนไหว เบื้องต้น	การเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี(เพลง)	การเต้นรำ พื้นเมืองของไทย	การเต้นรำ พื้นเมืองนานาชาติ	การออกกำลังกาย ประกอบดนตรี
1	78	22	55	55	20
2	78	28	54	54	23
3	79	26	56	56	30
4	79	24	57	57	24
5	81	24	55	55	24
6	85	26	57	57	22
7	63	26	55	54	28
8	73	27	56	57	26
9	77	28	55	57	24
10	76	23	55	57	22
11	79	24	54	58	23
12	75	23	57	54	24
13	76	24	57	54	23
14	73	22	57	55	23
15	67	20	50	53	22
16	83	29	56	57	29
17	82	27	58	57	27
18	76	20	54	54	21
19	77	30	52	50	24
20	69	22	54	50	21
21	79	24	56	58	24
22	79	26	56	50	27
23	78	26	56	55	24
24	72	27	58	57	25
25	58	22	53	54	25
26	64	19	50	57	20
27	70	24	56	53	26

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	การเคลื่อนไหว เบื้องต้น	การเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี(เพลง)	การเดินรำ พื้นเมืองของไทย	การเดินรำ พื้นเมืองนานาชาติ	การออกกำลังกาย ประกอบดนตรี
28	79	24	57	58	27
29	82	28	54	58	26
30	81	27	55	56	21
31	88	27	56	54	22
32	88	28	58	54	28
33	63	25	56	53	18
34	72	24	54	54	24
35	78	27	57	55	25
36	86	22	56	50	22
37	74	26	55	50	21
38	85	19	56	50	24
39	60	24	54	54	25
40	72	24	54	54	22
41	78	24	56	56	24
42	73	26	54	54	24
43	69	21	50	50	19
44	62	21	51	48	19
45	57	19	57	54	20
46	60	20	51	52	19
47	63	21	52	50	19
48	63	23	50	52	20
49	60	24	51	50	24
50	57	22	53	55	26
51	70	28	56	57	26
52	73	24	56	55	24
53	73	24	52	57	20
54	73	24	51	57	20

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	การเคลื่อนไหว เบื้องต้น	การเคลื่อนไหว ประกอบดนตรี(เพลง)	การเดินรำ พื้นเมืองของไทย	การเดินรำ พื้นเมืองนานาชาติ	การออกกำลังกาย ประกอบดนตรี
55	78	23	53	54	22
56	78	24	52	54	22
57	70	22	53	54	21
58	79	24	52	53	22
59	59	21	54	52	23
60	64	22	58	50	19

ภาคผนวก ค
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. นายธงชัย เจริญทรัพย์มณี
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นางขวัญใจ ตันสุวรรณ
ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 9
ที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
3. นางสาวสุรีย์พร ภูศรี
ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 9
ที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
4. นางสาวมาลี เพชรศิริ
ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 9
ที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
5. นายสมเจตน์ สุขดี
ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางเสาวภา วนิชาชีวะ
เกิด	28 กรกฎาคม พุทธศักราช 2502
สถานที่เกิด	อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	36 หมู่ 8 ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง 14140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง 14140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	ม.ศ.5 จากโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2522	ป.กศ.สูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2524	คบ. (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร